

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง “ มือล้วง ”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORTFILM

“ PICK POCKET ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในที่การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปีการศึกษา 2544
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “มือล้วง”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM “PICK POCKET”

นายปฏิภาณ เจนต์เจริญรักษ์

Mr. PATIPAN JETJAROENRAK

ภาควิชาศิลปะการละคร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ ๗ มิ.ย. ๕๖

(อาจารย์กิตติ สรมณี)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ ๗ มิ.ย. ๕๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(อาจารย์รัชศักดิ์ รักใหม่)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ก็ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะครอบครัวของข้าพเจ้า ที่คอยให้กำลังใจและคอยให้คำปรึกษา นอกจากนี้ก็ยังมีอาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้า ที่คอยซักถามและแอบช่วยเหลือข้าพเจ้าอยู่เบื้องหลังเสมอมา

ขอบคุณ ครอบครัวของข้าพเจ้า รวมถึงบรรดาญาติพี่น้อง

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ ศรีมณี

คณะกรรมการทุกท่าน

จักรกฤษณ์ วิจิตรมาลา

อริคม นาควัชร

ชวลิต คณาวิสิฏิกานต์

จิตรนา จิตตเสวี

ภราดร อารวรรณ

และเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ชาวนิเทศศิลป์ทุกคน

ปฎิภาณ เจตน์เจริญรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 เบื้องหลังความเป็นมา.....	1
1.1 วัตถุประสงค์โครงการ.....	2
1.2 แนวทางการศึกษา.....	2
1.3 ขอบเขตโครงการ.....	2
2. การค้นคว้าหาข้อมูลโครงการ.....	3
ความหมายและความสำคัญของภาพยนตร์แนวชีวิต.....	3
จุดประสงค์ในการนำเสนอ การเข้าถึงคนดู.....	3
ลักษณะแนวทางในการนำเสนอ.....	4
การกำกับการแสดง.....	6
หน้าที่ของผู้กำกับ.....	6
การตีความบท.....	7
การคัดเลือกนักแสดง.....	8
การฝึกซ้อม(REHEARSAL AND DEVELOPMENT).....	9
3. บทภาพยนตร์.....	16
3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักสิ่งแวดล้อม.....	17
3.2 โครงเรื่อง(PLOT)และลักษณะตัวละคร(MAIN CHARACTER).....	18
3.3 บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) ครั้งที่1.....	20
3.4 บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) ครั้งที่2.....	22

4. การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ(PRE PRODUCTION).....	28
4.1การคัดเลือกนักแสดง(CASTING).....	28
4.2 การกำกับภาพ.....	29
4.2.1 บทภาพยนตร์พร้อมถ่าย(SHOOTING SCRIPT).....	34
4.2.2 สตอรี่บอร์ด(STORY BOARD).....	39
4.3 เอกสารวางแผนการถ่ายทำ	
4.3.1 ใบบางแผนงบประมาณการถ่ายทำ.....	47
4.3.2 ใบบางแผน การถ่ายทำ(SCRIPT BREAKDOWN SHEET).....	48
4.3.3 ใบนัดหมายทีมงานและนักแสดง(CALL SHEET).....	56
5ขั้นตอนการถ่ายทำ(PRODUCTION).....	64
6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ(POST PRODUCTION).....	66
7 บทสรุป และข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	71
ประวัติผู้เขียน.....	80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1. ภาพนักแสดงนักลี้วงกระเป๋า	29
2. ภาพนักแสดงต้ม ชายที่เขียนจดหมายลาตาย	30
3. ภาพนักแสดงกระเป๋ารถมณี	31
4. ภาพประกอบรถมณีที่ใช้ในการถ่ายทำ	32
5. ภาพที่ได้จากการถ่ายทำจริงในฉากต่างๆ	72
6. ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ	77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

เบื้องหลังความเป็นมา

เนื่องจากทุกวันนี้สังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไปวิถีชีวิตของผู้คนส่วนใหญ่ เริ่มมีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีมากขึ้น ทุกคนหวังเพียงวัตถุเงินทองเพื่อความสะดวกสบาย และยกฐานะทางสังคมให้กับตนเอง ทุกคนนึกถึงแต่ตนเองจนละเลยกฎเกณฑ์ต่างๆที่สังคมกำหนด ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายหรือหลักศีลธรรม จนทำให้เกิดปัญหาสังคม เช่นปัญหายาเสพติด ปัญหาการทุจริต (Corruption) หรือปัญหาอาชญากรรม

โครงการนี้จึงเกิดขึ้นเพราะอยากที่จะสะท้อนถึงสภาพปัญหาจิตใจของผู้คนในปัจจุบัน โดยเสนอผ่านภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เพื่อสื่อถึงประเด็นที่ว่า คนเราควรทำชีวิตให้มีคุณค่า เพราะถ้าคนเราทำชีวิตให้มีคุณค่าไม่ว่าจะเฉพาะกับตัวเองหรือสังคมแล้ว ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับสังคมก็น่าที่จะคลี่คลายไปได้ และสังคมของเราก็จะน่าอยู่ขึ้น

ลักษณะของโครงการ

เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีในเรื่องการกำกับภาพยนตร์ โดยนำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เพื่อสื่อถึงประเด็นที่ว่าคนเราควรทำชีวิตให้มีคุณค่า

คำจำกัดความของโครงการ

โครงการศึกษาการกำกับภาพยนตร์ โดยตีความหมายจากบทภาพยนตร์เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

วัตถุประสงค์โครงการ

1. ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นในภาพยนตร์แนวชีวิต เพื่อสื่อถึงประเด็นที่ว่าคนเราควรทำชีวิตให้มีคุณค่า โดยนำเสนอผ่านการแสดง และการใช้องค์ประกอบทางภาพยนตร์
2. วิเคราะห์การสื่อความหมายในภาพยนตร์แนวชีวิต รวมทั้งลักษณะแนวทางในการนำเสนอ เพื่อนำมาใช้พัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้นได้อย่างบรรลุเป้าหมาย
3. สามารถกำกับภาพยนตร์และสามารถ นำความรู้ทางภาพยนตร์มาใช้ในภาพยนตร์แนวชีวิตได้อย่างเหมาะสม

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาหาข้อมูลลักษณะและความหมายของภาพยนตร์แนวชีวิต การกำกับการแสดงในภาพยนตร์แนวชีวิต แนวทางในการสร้างสรรค์การแสดงให้ตัวละครเกิดบุคลิกเรื่องราวและ อารมณ์ โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้
 - 1.1 หนังสืออ้างอิงและบทความต่างๆ
 - 1.2 สัมภาษณ์ผู้มีความรู้ความสามารถในการกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต
 - 1.3 ดูตัวอย่างภาพยนตร์ตัวอย่างที่ดี ศึกษาเปรียบเทียบกับภาพยนตร์แนวใกล้เคียง
2. สรุปข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์
3. เขียนบทภาพยนตร์ขนาดสั้น
4. ศึกษาบทภาพยนตร์เพื่อนำมาสร้างสรรการแสดงให้เกิดบุคลิกอารมณ์และจิตใจของตัวละคร เพื่อสามารถ สื่อสารเรื่องราวผ่านการแสดงได้อย่างบรรลุ เป้าหมาย
5. วางแผนก่อนการถ่ายทำอื่นๆงาน ด้านภาพ ฉาก เอกสารวางแผนต่างๆ
6. ถ่ายทำภาพยนตร์
7. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์การตัดต่อภาพและเสียงจนสำเร็จเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง ความยาว 10-15 นาที ด้วย VDO ระบบ BETACAM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าหาข้อมูลโครงการ

ความหมายและความสำคัญของภาพยนตร์แนวชีวิต

ภาพยนตร์แนวชีวิต คือภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวสะท้อนชีวิตของมนุษย์ และบุคคลรอบๆตัวเราในสังคม บอกเล่าเรื่องราวผ่านตัวละครที่ประสบปัญหาชีวิตและตัวละคร ต้องต่อสู้กับปัญหาชีวิตที่ตัวเองประสบ เช่นปัญหา ครอบครัว การงาน ความรัก ซึ่งทั้งหมดที่เกิดขึ้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับยุคสมัย

จะพูดอย่างง่ายๆ ก็คือ ภาพยนตร์แนวชีวิต ก็คือภาพยนตร์ที่บ่งบอกถึงสภาพปัญหาของตัวละครทั้งสภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ วิธีการแก้ปัญหาของตัวละครซึ่งจะบอกถึงนิสัยใจคอของตัวละครได้เป็นอย่างดี แม้ความเป็นจริงในชีวิตอาจจะโหดร้ายแต่คุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เป็นเสมือนเครื่องเตือนใจให้เรามีชีวิตอยู่ต่อไป

จุดประสงค์ในการนำเสนอและวิธีการในการเข้าถึงคนดู

ภาพยนตร์ชีวิตถ่ายทอดเรื่องราวของความเป็นมนุษย์ มีวิธีการเข้าถึงคนดู โดยการเข้าหาความจริง เพื่อให้คนดูได้รู้ และเข้าใจในความเป็นมนุษย์มากขึ้นทั้งในด้านการเผชิญ ปัญหา และการแก้ปัญหา นำปรัชญาไปปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

หัวใจของภาพยนตร์แนวชีวิต จะเน้นที่การเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึก ความคิดและจิตใจของตัวละครอย่างลึกซึ้ง ทำให้คนดูสามารถเข้าถึงตัวละครในทุกๆด้านที่มีการที่มีการสื่อความหมาย ทั้งในด้านการแสดง ภาพ เสียงการตัดต่อ

ลักษณะแนวทางในการนำเสนอ

- 1 เนื้อเรื่องมักจะเกี่ยวกับปัญหาของตัวละคร เรื่องมักจะเน้นถึงตัวละครอย่างมากสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง ในทุกๆแง่มุมจนสามารถสร้างความ สะเทือนใจต่อคนดูได้
- 2 เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดกับตัวละครมักจะมีความยุ่งยาก สลับซับซ้อนน่าสงสัยซึ่งกว่าที่จะฝ่าฟันอุปสรรคในเรื่องได้ก็ต้องใช้เวลานาน หรือไม่ก็สามารถแก้ไขได้อย่างทุลักทุเล
- 3 ระยะเวลาของเรื่องมักจะมีการสลับเหตุการณ์และความคิด หรืออดีตของตัวละคร แต่บางครั้งก็จะเล่าเรื่องตามลำดับเวลา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นวิธีไหนก็ตาม ในแต่ละซีนจะเน้นอารมณ์ของตัวละครอย่างมาก เพื่อให้คนดูเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร และอารมณ์ของตัวละครในขณะนั้น
- 4 คนดูสามารถเข้าถึงตัวละครได้ง่าย
- 5 มีการใช้สัญลักษณ์ทางภาพให้คนตีความ ซึ่งสัญลักษณ์ที่ใช้จะต้องสื่อถึงอารมณ์ของตัวละคร หรือประเด็นที่ผู้กำกับต้องการนำเสนอ
- 6 มีการใช้ภาพหรือการตัดต่อที่ยืด-หด TIMING ของแต่ละซีนต่างไปจากเวลาจริงซึ่งมีผลต่อคนดู
- 7 มีความสมจริงอย่างเป็นธรรมชาติ มีเหตุผลแต่มีการปรุงแต่งเพิ่มเติมบ้าง เพื่อ เสริมสร้างอารมณ์ให้คนดู เข้าใจมากขึ้น ซึ่งจะต้องไม่เกินความเป็นจริง
- 8 มีความหลากหลายในเรื่องมุขก๊อ้ง ให้คนดูเป็นผู้สังเกตการณ์ แต่คนดูจะรู้สึกเหมือนอยู่ในเหตุการณ์ ทำให้สามารถเข้าถึงตัวละครใน ทุกๆ ด้าน

9 มีการใช้เทคนิคตัดต่อเข้าช่วย เพื่อเน้นอารมณ์ให้กับคนดู มีการใช้ภาพแบบMontageเพื่อให้คนดูสามารถปะติด ปะต่อเรื่องราวได้ สามารถเข้าใจเรื่องราวได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

10 มีการจัดแสงเพื่อให้ผลทางอารมณ์และความสวยงาม แต่ต้องยึดหลักความจริงเอาไว้ไม่ให้ดูเหมือนว่ามีการปรุงแต่งมากเกินไปเพราะนั่นจะทำให้หนังดูไม่น่าเชื่อถือ

11 ผลของเรื่องจะกล่าวถึงความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์กับตัวละครเพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือคน ใดคนหนึ่ง ซึ่งมีผลต่อการดำเนินชีวิตที่คนดูสามารถรับรู้ และเข้าใจประเด็นที่แฝงไว้ภายในเรื่อง

ซึ่งคนดูก็จะต้องสามารถนำแนวความคิดที่ได้จากเรื่องไปปรับใช้กับตัวเองในชีวิตประจำวันได้

สรุปลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต¹

ภาพยนตร์แนวชีวิตคือภาพยนตร์ที่พูดถึงปัญหาของตัวละคร โดยจะเน้นที่ความสมจริง ซึ่งจะมีการปรุงแต่งได้เล็กน้อย เพื่อเสริมสร้างอารมณ์ให้กับตัวละครในทุกๆด้านเพื่อให้คนดูสามารถเข้าใจตัวละครอย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะสามารถ สร้างอารมณ์ร่วมกับตัวละครหรือเหตุการณ์ทำให้คนดูเกิดความสะเทือนใจได้

การกำกับการแสดง (DIRECTING)

หน้าที่ของผู้กำกับ

ในกองถ่ายผู้กำกับเป็นผู้ประสานประโยชน์ในกอง สามารถดำเนินการถ่ายทำอย่างมีประสิทธิภาพ รับผิดชอบในการจัดฝึกซ้อมการแสดงให้ออกมาอย่างสร้างสรรค์และถูกต้องตามเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

ในฐานะคนทำหน้าที่ เป้าหมายหลักคือพยายามเข้าถึงความคิดทำหน้าที่แทนสายตาของผู้ชม ต้องเข้าถึงในสิ่งที่ผู้ชมต้องการ เป็นนักเล่าเรื่องที่ดี โดยผ่านคำพูด และลีลาการแสดงต่างๆ มีความชัดเจนมีพลังที่น่าสนใจให้คนดูคล้อยตาม

ผู้กำกับควรมีความรู้

1. รู้วิธีสร้างงานให้สมบูรณ์ รู้ทฤษฎีทางด้านภาพยนตร์ และสามารถประยุกต์ใช้งานในภาพยนตร์ได้จริง
2. รู้วิธีการทำงานกับนักแสดง สามารถทำให้นักแสดงสื่อลีลาการแสดงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ มีประสิทธิภาพและตรงตามเนื้อหา ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักแสดง
3. สามารถจัดการกับทีมงาน ควบคุมการทำงาน การแบ่งงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทั้งสติปัญญาและแรงกาย รู้ว่าเวลาไหนควรยืนยั้น และเวลาไหนควร โอนอ่อนผ่อนตาม

ผู้กำกับนักแสดง

นักแสดง เปรียบเสมือนเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญในการสื่อสารกับคนดู โดยเขาจะสื่อสารผ่านลีลาการเคลื่อนไหวและน้ำเสียงที่สื่อความหมายอย่างมีศิลปะ นักแสดงแต่ละคนมีบุคลิกและพรสวรรค์แตกต่างกันจึงเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะกำหนดรูปแบบการแสดงขึ้น ผู้กำกับควรศึกษาถึงความสามารถของนักแสดงแต่ละคน และพยายามนำเอาความสามารถนั้นออกมาใช้ให้มากที่สุด

การตีความบท

หลังจากผู้กำกับได้บทภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์มาอยู่ในมือ เขาจะใช้เวลาศึกษาบทอย่างรอบคอบ ไตร่ตรองถึงเนื้อหา อารมณ์และสุนทรียภาพจึงจะสามารถถอดความออกมาในผลงาน การตีความบทนั้นจะมีขั้นตอนวิเคราะห์จากกว้างๆค่อยๆ แยกย่อยลงไปโดยผู้กำกับจะใช้วิธีการตั้งคำถาม การตีความสามารถทำเป็นขั้นตอนโดย

1. การวิเคราะห์เหตุการณ์ สถานการณ์ ว่าเป็นยุคสมัยไหน ทำไมเรื่อง เรื่องจึงต้องเกิดขึ้นในสถานที่นั้น ช่วงเวลานั้น
2. การวิเคราะห์ตัวละคร สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ส่วน
 - 1 ลักษณะภายนอก คือลักษณะที่สามารถมองเห็นได้อย่างเด่นชัด เช่นตัวละครมีรูปร่างหน้าตา บุคลิก อย่างไร อายุ และทำอาชีพ อะไร
 - 2 ลักษณะภายใน ตัวละครมีปมหลังอย่างไร มีมุมมองความคิดอ่านอย่างไร มีการพัฒนาอย่างไร และมีความต้องการอะไร
- 3 การวิเคราะห์อารมณ์ในสถานการณ์นั้น ให้คิดว่าเมื่อตัวละครมาอยู่ในสถานการณ์นั้นเขาจะทำอย่างไร ทำไม เขารู้สึกอย่างไรมีอารมณ์อย่างไร ขบขัน เศร้า เบื่อหน่ายซึ่งทั้งอารมณ์และการกระทำต้องเป็นไปอย่างสอดคล้องกัน

ในการตีความบ่อยครั้งที่เราจะพบสิ่งที่เราไม่เคยรู้ ด้วยวุฒิภาวะและประสบการณ์ที่เรายังไปไม่ถึงเราจึงควรหาข้อมูลเสริม ต้องเรียนรู้ ค้นคว้า สืบเกตุสิ่งต่างๆ อย่างเรื่องของยุคสมัย อาชีพบุคลิกตัวละคร ฯลฯ เช่นในภาพยนตร์เรื่องปาติหาร เดือนเมษา ของคุณสุรชัย เลิศวิทย์านุกูล เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการขายตัวของเด็กหญิงทางภาคเหนือ คุณสุรชัย ใช้วิธีการหาข้อมูลโดยการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องหลายๆคน หลายๆสถานภาพ และอาชีพ อย่างเช่นตัวเด็กเอง พ่อ แม่ เพื่อนบ้าน มูลนิธิ คุณครู ราชการ ฯลฯ แล้วนำข้อมูลมาประมวลรวมกันให้เกิดเป็นภาพในหัวผู้กำกับมากที่สุด

การทดสอบคัดเลือกนักแสดง (CASTING)

การที่จะทดสอบคัดเลือกนักแสดงได้นั้น ผู้กำกับต้องมีความเข้าใจในตัวละครที่กำลังจะคัดเลือกให้ต้องแท้เสียก่อน รู้ถึงลักษณะภายนอก ลักษณะภายในของตัวละคร และควรมีความรู้ความเข้าใจว่านักแสดงคนไหนเหมาะสมกับบทบาทการแสดงอย่างไร

วิธีการทดสอบ

ผู้กำกับควรเลือกยกเอาการแสดงฉากหนึ่งจากบทภาพยนตร์มาให้นักแสดงทดสอบ ให้นักแสดงลอง อ่านท่องจำบท หลังจากอ่าน เสร็จแล้วผู้กำกับต้องอธิบายแนวคิดโครงเรื่อง ลักษณะตัวละคร การแสดง ฉากและอารมณ์ที่กำลังจะเล่น เปิดโอกาสให้นักแสดงคิดเห็นอย่างอิสระ การพูดคุยกันควรอยู่ในสภาพที่มีฉันทน์แสดงสามารถออกท่าทางแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ การทดสอบนี้ผู้กำกับ ไม่ควรให้นักแสดงรู้สึกว่านี่คือการทดสอบ

การพิจารณานักแสดง²

1. พื้นฐานประสบการณ์การแสดง

ผู้กำกับต้องพยายามวัดความสามารถทางการแสดง ประวัตินักแสดง ความสามารถในการเข้าใจบท เทคนิคการแสดง ผู้กำกับควรที่จะเลือกเอานักแสดงที่ความสามารถทางการแสดงมากกว่ารูปร่างหน้าตา

2. ความละเอียดอ่อน และจินตนาการ

คู่มือพรบในการใช้จิ้งหะและลีลา การเคลื่อนไหวประเมิณผล จากการให้นักแสดงเล่นบทอะไรก็ได้ที่ไม่มีบทพูด

3. น้ำเสียง การใช้ภาษา

ฟังน้ำเสียงนักแสดง โดยผู้กำกับพยายามคิดว่าตัวเองเป็นผู้ชม ฟังน้ำเสียงว่าสามารถสะกดอารมณ์ผู้ชมได้หรือไม่ เช่นในหนังเมโลดราม่าต้องการนักแสดงที่มีน้ำเสียงไพเราะชวนฟังเรียกคะแนนความสงสารจากผู้ชมได้ส่วนภาพยนตร์ตลกมักต้องการนักแสดงที่มีน้ำเสียงกระฉ่างฟังดูน่าหัวเราะ

4. บุคลิกตรงตามบท

บุคลิกเฉพาะตัวของนักแสดง มีส่วนสร้างความเหมาะสมกับบทบาทการแสดงนั้น ภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ต้องการภาพลักษณ์ของนักแสดงที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่ที่ผู้กำกับว่าจะต้องการนักแสดงที่มีลักษณะอย่างไร

5. บุคลิกภาพและหน้าที่ที่มีเสน่ห์ชวนมอง

เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะพิจารณาคณะผู้ต้องการนักแสดงที่มีเสน่ห์ชวนมอง มากกว่า หน้าตาอัปลักษณ์ ผู้กำกับควรดูนิสัยของนักแสดงคนนั้นด้วยว่า สามารถทำงานเป็นกลุ่ม ได้หรือไม่

6. ผลรวมของนักแสดงทั้งหมด

ผู้กำกับต้องนำนักแสดงที่คัดเลือกมาเปรียบเทียบกันว่า มีความเหมาะสมกลมกลืนกันแค่ไหน โดยเฉพาะบทที่เป็นพ่อ ลูก ญาติกัน หรือคนเดียวกันแต่คนละช่วงอายุ ซึ่งจะต้องดูเหมือนกัน และควรพิจารณาถึงรายละเอียด บุคลิกต่างๆ ของนักแสดงถ้านักแสดงมีบุคลิกคล้ายกันมากๆ จะไม่มีความหลากหลาย ควรหาความขัดแย้งกันในรูปลักษณ์อื่น เพื่อเป็นการส่งเสริมตัวละครซึ่งกันและกัน

การฝึกซ้อม (REHEARSAL AND DEVELOPMENT)³

การจัดเวลาฝึกซ้อมการแสดงก่อนวันถ่ายทำ เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะการแสดงเป็นการสร้างสรรค์ที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ มีความ อ่อนไหว จังหวะลีลาเป็นธรรมชาติแต่เกิดจากการปรุงแต่ง การฝึกซ้อมนอกจาก จะทำให้นักแสดงรู้ถึงบุคลิกของตัวละครที่จะแสดงแล้ว ยังช่วยสร้างมโนภาพทางการแสดงแล้ว และยังทำให้ให้นักแสดงมีความเชื่อมั่นในการแสดงอีกด้วย

เมื่อคัดเลือกนักแสดงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้กำกับจะนัดนักแสดงมาฝึกซ้อมบท ปกติในภาพยนตร์เรื่องยาวจะมีการฝึกซ้อมประมาณ 3 เดือน ก่อนการเปิดกล้องซึ่งจะทำเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. การซ้อมอ่านบทร่วมกัน (ใช้เวลา 4-5 วัน)
2. ซ้อมการแสดงตาม (ไม่จำกัดเวลา)
3. การพัฒนาบท (ไม่จำกัดเวลา)
4. การสร้างบุคลิก (ใช้เวลา 2-3 วันก่อนการเปิดกล้อง)
5. การแสดงวันถ่ายทำ

การฝึกซ้อมควรเริ่มตรงเวลาทุกครั้ง ต้องทำให้นักแสดง เห็นความสำคัญในการซ้อม ควรดำเนินไปตามเวลาที่กำหนด และควรมีการหยุดตรงเวลาเช่นกัน

ถ้าหากมีนักแสดงมาสายใน 2-3 ครั้งแรก ผู้กำกับไม่ควรว่ากล่าว แต่ควรเริ่มการซ้อมนักแสดงคนอื่นไปก่อนโดยไม่ต้องรอ เมื่อนักแสดงคนนั้นมาถึงเขาจะรู้ได้เองว่า คราวหน้าควรจะมาให้ตรงเวลา และก่อนจะถึงเวลาพักทุกครั้งควรมีการสรุปการแสดงในครั้งนั้นๆ คู่มือหาในเรื่องการแสดง อาจใช้เวลา 5-10 นาที ก่อนเวลาพัก

การฝึกซ้อมอ่านบท

เป็นขั้นตอนแรกในการฝึกซ้อม เป็นขั้นตอนที่ให้นักแสดงได้ศึกษา ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง บุคลิกตัวละคร และท่องจำบทพูด ขั้นตอนการฝึกโดยให้นักแสดงเป็นผู้กำกับ นั่งล้อมวงกัน แล้วลองอ่านบทของคนที่อยู่มือ ฝึกออกเสียงและทำความเข้าใจจากบท ขั้นตอนนี้ยังไม่มีการแสดง ผู้กำกับจะเป็นผู้อธิบายเนื้อเรื่อง บุคลิกตัวละคร เหตุการณ์ สถานการณ์และตอบคำถามข้อข้องใจของนักแสดง

ประโยชน์ของการฝึกซ้อมอ่านบท

1. ให้นักแสดงสามารถจำบทได้ เป็นปัญหาใหญ่ที่สุดของนักแสดงเพราะหากนักแสดงจำบทไม่ได้การสร้างสรรในส่วนอื่นๆก็แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย
2. วิเคราะห์ตีความลักษณะตัวละคร รู้และเข้าใจถึงลักษณะตัวละคร ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น นักแสดงต้องตั้งคำถามในการตีความตัวละครเอาไว้ในใจว่า ทำไมถึงต้องเป็นเรา เราถูกคัดเลือกมาเล่นบทนี้เพราะอะไร จากนั้นก็ต้องตีความลักษณะตัวละครทั้งลักษณะภายใน และภายนอก แล้วตั้งคำถามในใจอีกว่า ทำไมตัวละครจึงมีการกระทำเช่นนั้น
3. สร้างความคุ้นเคยกันระหว่างนักแสดงด้วยกันและผู้กำกับ ลดความเก้อเขินสร้างสัมพันธ์อันดี ฝึกการประสานสายตา เพื่อให้การแสดงดูเป็นธรรมชาติ
4. ฝึกการใช้น้ำเสียงในการแสดง การออกเสียงที่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะเสียงเป็นสิ่งที่สื่อความหมายและอารมณ์เป็นอย่างมากในภาพยนตร์ ผู้กำกับควรให้ความสนใจกับการพูดก่อนสิ่งใดทั้งสิ้น ผู้กำกับบางคนให้ความสำคัญกับเสียงที่นักแสดงเปล่งออกมาจนในบางครั้งเขาไม่ดูการแสดงที่นักแสดงเล่นเลยแต่ใช้วิธีฟังเสียงแทน
5. แก้ไขข้อข้องใจที่อาจมีเกี่ยวกับภาพยนตร์ ผู้กำกับควรเป็นที่ปรึกษาไขข้อข้องใจที่นักแสดงมีกับบทอย่างใกล้ชิด

การซ้อมการแสดงตามบท

เมื่อซ้อมอ่านบทเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเป็นขั้นตอนการเริ่มฝึกการแสดงตามบทโดยให้นักแสดงเล่นตามบท โดยเป็นการแสดงตามการกระทำที่บทกำหนดมายังไม่ใช้อารมณ์ความรู้สึกให้นักแสดง แสดงตามความคิดคนไม่ต้องใส่บุคลิกตัวละครโดยให้นักแสดงคิดว่า ฉันจะทำอย่างไรในเหตุการณ์นั้น เพื่อให้นักแสดงได้เรียนรู้ด้วยท่าทางการกระทำก่อน เพราะมันเป็สิ่งที่ควบคุมได้ เมื่อนักแสดงนึกถึงการกระทำอารมณ์ก็จะตามมา

แนวทางในการกำกับ

ระหว่างการฝึกซ้อม ผู้กำกับไม่ควรเข้าไปแทรกแซงระหว่างที่นักแสดงกำลังแสดงอยู่ เพราะจะเป็นการขัดจังหวะการแสดงที่นักแสดงกำลังทุ่มเทพยายามอยู่ ไม่ว่าผู้กำกับจะมีเหตุผลใดๆ ก็ตาม การแทรกแซงเป็นการถือวิสาสะเกินขอบเขต

วิธีที่ควรทำคือ ถ้ามีปัญหาปล่อยให้นักแสดงๆ ไปก่อนจนจบซีน โดยผู้กำกับจะต้องทำการจดบันทึกเอาไว้ แล้วค่อยอธิบายหลังจากแสดงเสร็จแล้ว ถ้าเป็นฉากที่ใช้เวลานานในการแสดง ผู้กำกับอาจใช้วิธีแบ่งฉากนั้นออกเป็นช่วงๆ ให้นักแสดงคิดว่าเป็นการทดลอง เพื่อให้ผู้กำกับสามารถควบคุมได้อย่างใกล้ชิด

ปัญหาของนักแสดง

1. ความกลัว ความไม่เชื่อมั่นในการแสดงของตนเอง เป็นปัญหาที่ต้องเกิดขึ้นกับนักแสดงไม่มากนัก น้อย หน้าที่ของผู้กำกับคือ พยายามหาหนทางให้นักแสดงลดอาการตื่นกลัวนั้น โดยการทำให้นักแสดงรู้สึกวางใจไม่ว่าการพูดหรือการกระทำ พวกเขาควรได้รับการต้อนรับอย่างเป็นมิตร นักแสดงจะลดความกังวลลงเมื่อเขาเห็นว่าผู้กำกับไม่ใช่คำพูดข่มขู่
2. ความประหม่า ขี้อายไม่กล้าแสดงออก ควรให้นักแสดงมีสมาธิโดยลองให้เขาตั้งมั่นในจุดใดจุดหนึ่งของการแสดง วิธีแก้อีกทางหนึ่งคือขั้วให้นักแสดงโกรธ ความโกรธจะทำให้นักแสดงต้องการเอาชนะอุปสรรคต่างๆ
3. ความขัดแย้ง บ่อยครั้งที่ผู้กำกับ กับนักแสดงมีปัญหาขัดแย้งกันไม่ว่าจะเป็นเหตุผลไหนก็ตาม สุดท้ายผู้กำกับจะเป็นฝ่ายประณีประนอมหาทางระงับเหตุเสมอ ทักษะของผู้กำกับควรใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์งานเท่านั้น

ความทรงจำแห่งอารมณ์ (EMOTION MEMORY)⁴

ในการพัฒนารูปแบบ และเทคนิคการแสดง ส่วนหนึ่งได้มาจากการใช้จินตนาการ และบาง ส่วนก็ได้มาจากประสบการณ์ที่นักแสดงเคยทำ เห็น อ่าน และเคยมีความรู้สึกมาก่อน สิ่งที่สำคัญคือผู้กำกับจะอย่างไรในการให้นักแสดงเรียกประสบการณ์ และความทรงจำในอดีตนำมาออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการแสดง

วิธีการหนึ่งก็คือการเรียกความทรงจำแห่งอารมณ์ (EMOTION MEMORY) มีวิธีการเป็นลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์เดิม (ORIGINAL EXPERIENCE)

คือการเรียกหาประสบการณ์ในอดีตที่นักแสดงประทับใจ หรือฝังใจ นำมาปรับใช้ในการแสดงให้นักแสดงหาประสบการณ์ที่ใกล้เคียง คล้ายคลึงกับบทบาทที่แสดงแม้จะไม่ตรงกันแตกต่างกันไปบ้างก็ตาม

2. ความทรงจำของประสบการณ์ (REMEMBER TO THE EXPERIENCE)

นักแสดงนึกถึงอารมณ์ต่างๆ ในขณะที่ประสบกับเหตุการณ์นั้น จดจำความรู้สึกของอารมณ์ เช่น เมื่อเราเศร้า เราจะมีความรู้สึกอย่างไร

3. การเรียกหาประสบการณ์ (RECALLING TO THE EXPERIENCE)

การพยายามหาสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งเป็นการกระตุ้นเตือนความทรงจำในอดีตของนักแสดง เพื่อนำมาคิดคำนึงถึง ความรู้สึกในเหตุการณ์นั้นๆ

4. เปิดโอกาสให้ความรู้สึกฝังใจช่วยเรียกหาอารมณ์ที่ต้องการ (ALLOWING THE MEMORY TO INDUCE THE DESIRED FEELING)

การเรียกหาอารมณ์ควรคิดเป็นขั้นตอน เริ่มจากพยายามนึกถึงสิ่งๆหนึ่งที่กระตุ้นเตือนความทรงจำในอดีต แล้วนึกถึงเหตุการณ์ที่ฝังใจแล้วค่อยมานึกถึงอารมณ์ของนักแสดง เมื่ออยู่ในเหตุการณ์นั้น

5. การใช้ประสบการณ์เดิมกับเรื่องราวที่แสดง (USING THE EXPERIENCE IN THE GIVEN CIRCUMSTANCES OF THE CINEMA)

เมื่อนักแสดงสามารถดึงอารมณ์เก่ามาได้แล้ว ผู้กำกับควรให้นักแสดงคุมความรู้สึกนั้นไว้ แล้วนำมาสวมทับกับ การแสดงที่เตรียมไว้ นักแสดงจะปรับนำความรู้สึกที่เกิดขึ้นในอดีตมาใช้กับตัวละครในฉาก

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งคือเป็นไปได้หรือไม่ว่า นักแสดงอาจขาดประสบการณ์ในชีวิตจริง ไม่เคยมีอารมณ์ คล้ายคลึง กับบทบาทที่กำลังแสดงอยู่ สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นไปได้ถ้านักแสดงเป็น ปู่ ฆนธรรมดา และมีชีวิตอยู่ในสังคม เพราะนักแสดงต้องเคยผ่านประสบการณ์มาไม่มากนักน้อย อย่าง แน่นนอน อาทิบทที่ไกลตัวแปลกออกไปจากปกติในชีวิตประจำวัน อย่างบทบาทครมำคน ให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลองนึกดูที่เราเคยฆ่าใคร หรือสิ่งใดมาบ้าง เช่น ฆ่ายุง แมลงตัวเล็กๆ สักตัว ลองนึกดูว่าเรามีความรู้สึกอย่างไร ตอนที่ฆ่ายุงนั้นแล้วนำมาใช้กับการแสดง

นักแสดงควรมีการวิเคราะห์การกระทำของคนที่ผ่านมา หมั่นคอยสังเกตพฤติกรรมต่างๆ เพื่อคอยกระตุ้นเตือนความทรงจำให้ตื่นตัว จะดีมากถ้ามีการจดบันทึกเอาไว้

การสร้างบุคลิก

ปกติ การสร้างบุคลิกมักนิยมทำกันหลังจาก ที่การฝึกซ้อมการแสดงดำเนินไปถึงจุดที่นักแสดงได้ศึกษาทำความเข้าใจ สามารถจดจำบทบาท ลักษณะตัวละคร การเคลื่อนไหวเป็นช่วงสุดท้าย ก่อนเปิดกล้องถ่ายทำภาพยนตร์

นักแสดงจะต้องสร้างชีวิตและวิญญานให้กับตัวละคร การมีชีวิตจิตใจของตัวละครจะต้องแสดงให้เห็นเด่นชัดทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์ การสร้างบุคลิกไม่ใช่แค่การสวมเสื้อแต่งหน้าเท่านั้นแต่ต้องมีความรู้สึกเหมือนตัวละครในบทด้วย

การพัฒนาตัวละคร คล้ายกับการฝึกซ้อมมารยาทที่ดี เช่นการใช้ช้อนส้อม การวางมือการปรับตัวเข้ากับ การสวมเสื้อผ้าตามแฟชั่น ทำทางการเดิน นั่ง ใช้ส่วนประกอบหลายอย่าง มารวมเป็นตัวเรา ด้วยบุคลิกที่เด่นชัด ร่างกายการเคลื่อนไหวที่เป็นเอกภาพ จากการสังเกตพฤติกรรมจากคนในสังคม

ซึ่งการแสดงอาจนำเอาสิ่งที่มาช่วยให้สร้างบุคลิกได้อีกด้วย เช่นในหนังเรื่อง “MIDNIGHT COWBOY” คัสติน ฮอฟแมน ต้องเล่นเป็นบทคนขายพิการ เขานำก้อนหินมาใส่ในรองเท้าเพื่อให้เขาเดินขากระเผลก

การแสดงวันถ่ายทำ

ในวันถ่ายทำจริงเวลาทุกนาทีมีค่า การนัดหมายนักแสดง การทำใบนัดหมายนักแสดง (CALL SHEET) ต้องนัดเวลาให้พอดีไม่ให้นักแสดงมาช้า หรือเร็วเกินไป อย่าปล่อยให้นักแสดงรอคอย เพราะจะทำให้นักแสดงเบื่อ และถ้าที่จะแสดง ต้องทำให้นักแสดงพร้อมที่จะแสดงอยู่เสมอ เช่นเมื่อนักแสดงมาก็ให้นักแสดงแต่งตัว ทำผม หรือให้ห้องบทไปก่อน

นักแสดงมืออาชีพหลายๆคน เขามีวิธีที่ทำให้ตัวเองพร้อมที่จะแสดงเป็นตัวละครที่เขาจะสวมบทบาทอยู่เสมอ เช่น เจฟฟ์ รัช ในหนังเรื่อง “ SHINE ” เมื่ออยู่นอกฉากเขาก็คิดสำเนียง

การพูดเร็ว เร็ว เหมือนตัวละครที่เขาแสดงเขาให้เหตุผลง่ายๆ ว่า “ผมรู้สึกเหมือนกับว่าผมต้องอุ้มมันเอาไว้ตลอดเวลาจะได้รู้ อยู่ตลอดว่าต้องแสดงเมื่อไหร่ผมพร้อมเสมอ” หรือ แคเนี่ยล เคย์ จูอิส ในหนังเรื่อง “ MY LIFT FOOT ” เขาแสดงเป็นคนง่อยนอกจากเขาต้องให้คนอุ้มไปเข้าฉาก

การชักซ้อมการแสดง จะกระทำในช่วงที่ทีมงานเตรียมฉาก จัดแสงผู้กำกับสามารถ นำนักแสดงมาซ้อมให้อยู่ห่างๆจากทีมงาน หลังจากจัดแสง เตรียมฉากเสร็จแล้ว จะเป็นการซ้อมในฉากจริงเหมือนเป็นการซ้อมใหญ่ในละครเวที มีความเหมือนจริงทุกประการ ซ้อมกับอุปกรณ์ประกอบฉากจริงๆ คูการจัดแสง การแสดงที่มีความสัมพันธ์กับกล้อง และเครื่องบันทึกเสียง เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย และความพร้อมของทีมงานและอุปกรณ์

ในบางฉากที่สำคัญ ผู้กำกับต้องดูแล นึกถึงคุณภาพของการแสดง รวมไปถึงสภาพแวดล้อมที่มีผลกับนักแสดง เช่นทีมงาน ฉากต่างๆ ต้องทำให้นักแสดงรู้สึกผ่อนคลายและเป็นส่วนตัวที่สุด อาจจะ กันทีมงานและคนมุงดูออกไปเหลือแต่หน้าที่สำคัญไว้ โดยเฉพาะในฉากที่เห็นเนื้อหาของนักแสดงผู้หญิง

เชิงอรรถ

- ¹ แศลลียา พลอยนิล “โครงการศึกษาการกำกับภาพในภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นแนวสมจริง” , ปริญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปี 2539
- ² บรรจง โกศลวัฒน์, “การทดสอบการคัดเลือกนักแสดง” , การกำกับการแสดงในภาพยนตร์ , กรุงเทพฯ , คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , ปี พ.ศ. 2539 , หน้า 33-37
- ³ ปวีตร มงคลประสิทธิ์ “ การกำกับแสดงในภาพยนตร์แนวชีวิตเรื่อง เรื่องตลก ” , ปริญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปี 2542
- ⁴ CHEKKOV , MICHAEL , TO THE ACTER : ON THE TECHNIQUE OF ACTING , NEWYORK , HARPER & ROW PUBLISHERS , 1953

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ความสำคัญของบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์ ถือเป็นหัวใจสำคัญในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ เพราะบทภาพยนตร์ จะเป็นตัวกำหนดแนวทางว่า ภาพยนตร์จะเป็นอย่างไร และการมีภาพยนตร์บทภาพยนตร์ที่ดีก็จะช่วยส่งเสริมให้ภาพยนตร์ มีความสมบูรณ์ และช่วยให้ทีมงาน มีความกระตือรือร้นที่อยากจะทำงาน ยิ่งบทภาพยนตร์มีความชัดเจนมากเท่าไร การทำงานก็จะยิ่งง่าย และสามารถสื่อสารให้คนดูเข้าใจ ประเด็นที่เราต้องการนำเสนอได้มากขึ้นเท่านั้น

การรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์

การรวบรวมข้อมูล ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการเขียนบทภาพยนตร์ ภาพยนตร์ เพราะจะทำให้บทภาพยนตร์ มีความน่าเชื่อถือ และข้อมูลต่างๆที่เราหาได้แม้บางส่วนอาจจะไม่ได้ใช้ แต่ก็อาจจะเป็นจุดเริ่มต้นของความคิด หรือแนวทางในการนำเสนอในภาพยนตร์ของเรา

การที่เราต้องใช้ข้อมูลจากที่อื่นนั้น ก็เพราะว่าคนเราไม่ได้รู้ไปเสียทุกอย่าง เราอาจรู้ในหลายๆสิ่ง แต่ในสิ่งที่เราไม่มีความรู้เราก็ควรต้องยอมรับ ซึ่งบางครั้งเราอาจขาดซึ่งวุฒิภาวะ หรือประสบการณ์ การที่เรารู้จักยอมรับ และเปิดโอกาสให้ตัวเองในการ ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่เราไม่รู้ ย่อมสร้างโอกาสในการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การนำข้อมูลที่ได้มาประยุกต์ใช้ในบทภาพยนตร์

เป็นขั้นตอนเนื่องจากการค้นคว้าหาข้อมูล เราควรรู้จักว่าควรจะใช้ข้อมูลอย่างไร การหาข้อมูลได้มากไม่ได้หมายความว่า เราจะได้บทภาพยนตร์ที่ดีเสมอไป เพราะถ้าเราไม่รู้จักริธีการหาข้อมูลที่ถูกต้องเราก็ไม่สามารถที่จะได้ข้อมูลที่เราต้องการ หรือบางครั้งแม้เรามีข้อมูลที่เราต้องการอยู่ในมือ แต่ถ้าเราไม่รู้จักริธีการทำความเข้าใจกับข้อมูลอย่างถ่องแท้ เราย่อมไม่สามารถดึงเอาแนวความคิด และสาระ จากข้อมูลนั้นมาใช้ ประโยชน์ได้เช่นกัน

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักล้วงกระเป๋าส

สรุปข้อมูลและวิธีการทำงานของนักล้วงกระเป๋าส

1. นักล้วงกระเป๋าสไม่ได้ทำงานคนเดียว นักล้วงกระเป๋าสมักจะทำงานกันเป็นกลุ่มตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพราะการทำงานคนเดียวมีความเสี่ยงที่จะถูกจับได้สูง อีกทั้งโอกาสในการทำงานก็จะมีน้อยกว่า การทำงานกันเป็นทีมนั้น จะมีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานกันอย่างชัดเจน โดยจะมีคนที่ทำหน้าที่เป็นคนล้วง และคนที่ทำหน้าที่เป็นคนยืนกัน คนยืนกันจะมีความสำคัญมากในการทำงาน เพราะจะต้องคอยดูทางหนีทีไล่ คอยยื่นบังไม่ให้คนรอบข้างมองเห็นการกระทำของพวกเขาในขณะที่ทำงาน คนยืนกันมักจะมีอุปกรณ์มาด้วย เช่น แฟ้มเอกสาร หรือกระเป๋าสไบโตๆเพื่อใช้บัง ในขณะที่อีกคนทำงาน
2. อาชีพล้วงกระเป๋าส เป็นอาชีพที่สืบทอดกันรุ่นต่อรุ่น (GENERATION) เช่นจากพ่อสู่ลูก จากอาสู่หลาน หรือไม่ก็สืบทอดกัน จากคนในชุมชนเดียวกัน นักล้วงกระเป๋าสมักเกิดขึ้นมาจากย่านชุมชนแออัด เพราะผู้คนมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างแออัด การล้วงกระเป๋าสจึงเป็นหนทางหนึ่งในการเอาตัวรอดของคนในสังคมที่มีการแข่งขันกันสูงเช่นทุกวันนี้
3. นักล้วงกระเป๋าสมีอาชีพจะไม่มองที่ตัวบุคคล แต่จะสนใจเฉพาะสิ่งของ เช่นกระเป๋าสถือ เครื่องประดับ และเงินทอง
4. นักล้วงกระเป๋าสไม่ได้ทำงาน ในเฉพาะสถานที่ๆมีคนคับคั่งเท่านั้น แต่นักล้วงกระเป๋าสมักจะชอบทำงานในขณะที่เหยื่อพลอ หรือกำลังจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่ไม่ได้สนใจกระเป๋าส ดังนั้น ไม่ว่าที่ไหนๆ นักล้วงกระเป๋าสก็สามารถปฏิบัติงานได้เสมอ
5. ผู้หญิงที่เดินคนเดียวแล้วสะพายกระเป๋าสไว้ด้านหลัง ทางด้านขวาจะมีความล่อแหลมที่จะถูกล้วงกระเป๋าสได้ง่ายเพราะเมื่อกระเป๋าสอยู่ด้านหลังจะอยู่นอกเหนือการมองเห็นของเจ้าของกระเป๋าส
6. ในกรณีผู้ชาย การเอากระเป๋าสตางค์ใส่ไว้ในกางเกงด้านหลัง ถือว่ามีความปลอดภัย เพราะเมื่อกระเป๋าสตางค์อยู่แนบสนิทกับกระเป๋าสกางเกง เมื่อถูกดึงออก เจ้าของกระเป๋าสจะรู้สึกตัวทันที การนำกระเป๋าสตางค์ใส่ไว้ในกระเป๋าสหน้าของเสื้อสูท ถือว่าอันตราย เพราะจะอยู่นอกเหนือการมองเห็น
7. สำหรับนักล้วงกระเป๋าสในปัจจุบันจะมีการพัฒนาเทคนิค และวิธีการทำงานมากขึ้น โดยจะพัฒนาจากการใช้มือล้วง มาเป็นการใช้มีดกรีดกระเป๋าสแทน ดังนั้นไม่ว่าจะระวังตัวอย่างไรก็ยังอันตรายอยู่ดี ซึ่งพวกกรีดกระเป๋าสนี้ มักจะทำกันในสถานที่ๆ มีคนพลุกพล่าน เช่นบนรถเมล์ หรือในศูนย์การค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักล้วงกระเป๋ามีวิธีการฝึกมือโดยการใช้นั่งสติกรัด ระหว่างนิ้วชี้และนิ้วกลางเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับกล้ามเนื้อ ทำให้สามารถทำงานได้อย่างนุ่มนวลและแผ่วเบา

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลนักล้วงกระเป๋

นักล้วงกระเป๋าดำรามาองค์กันอย่างผิวเผินก็จะเป็นเพียงแค่วิชาชีพที่ไร้สำนึก เป็นอาชีพของคนทีเห็นแก่ตัว มีแต่ความอยากได้เพียงอย่างเดียว โดยที่ไม่สนใจว่าคนที่โดนล้วงจะรู้สึกอย่างไรจะเดือดร้อนหรือไม่

แต่ถ้าเรามองกันจริงๆแล้ว นักล้วงกระเป๋เป็นอาชีพที่น่าสนใจ เพราะยังมีนักล้วงกระเป๋ามากขึ้นเท่าไร มันก็เหมือนเป็นการบอกเป็นนัยว่า สังคมของเรากำลังแย่งชิงทุกที สำนึกความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ระบบศีลธรรมที่คนรุ่นก่อนๆพยายามสั่งสอน สืบทอดกันมาให้ถูกหลานกำลังจะหมดไป อาจเป็นเพราะสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมที่มีความเจริญทางด้านวัตถุ ทำให้คนสนใจแต่ตัวเอง การแข่งขันกันที่สูงขึ้นของคนในสังคม ทำให้ความสัมพันธ์ของคนในสมัยนี้เป็นแบบใส่หน้ากากเข้าหากัน แม้นักล้วงกระเป๋ส่วนมากจะไม่ใช่คนดี แต่นักล้วงกระเป๋อาจไม่ได้เลวร้าย ไปเสียทุกคน บางคนที่ต้องทำอาชีพนี้ก็อาจเพราะมีความจำเป็นส่วนตัว

คนเราไม่ได้มีเพียงด้านเดียว ทุกคนมีทั้งดีและเลวในตัวเอง แม้นักล้วงกระเป๋าก็มีความกล้าขนาดที่สามารถขโมยกระเป๋ ทั้งที่เจ้าของกระเป๋าก็อยู่ตรงหน้า แต่ความกล้านั้นก็ใช่ว่า นักล้วงกระเป๋ทุกคนจะรู้สึกอะไรเลย ทุกคนมักถูกสอนว่าอะไรถูกอะไรผิดมาตั้งแต่เด็ก การฆ่าสัตว์เป็นบาป การขโมยเป็นสิ่งไม่ดี การโกหกไม่ดี ฯลฯ

ดังนั้นเมื่อคนเราทำผิด เราก็จะรู้สึกผิดตลอดเวลา การที่คนเราต้องทำความผิดอยู่ตลอดย่อมทำให้ต้องอยู่กับความหวาดระแวง กลัวว่าจะถูกจับได้ ต้องคอยวิตก ทำให้ชีวิตเหมือนติดคุกหาทางออกไม่เจอ

ประเด็น (THEME) คนเราควรทำชีวิตให้มีคุณค่า

โครงเรื่อง (PLOT) มือล้วง

เป็นเรื่องราวของ นักล้วงกระเป๋าคคนหนึ่ง ซึ่งวันหนึ่งเขาได้ไปล้วงเอากระเป๋ามาจากชายคนหนึ่ง เมื่อเขาเปิดกระเป๋าดู เขาก็พบว่าในกระเป๋ามีจดหมายลาตายอยู่ นักล้วงกระเป๋าก็จึงออกตามหาเจ้าของกระเป๋เพื่อช่วยชีวิต

ลักษณะตัวละคร (MAIN CHARACTER)

นักล้วงกระเป๋า ชื่อ เต็ด อายุ 23ปี ตัวสูงใหญ่ ผอมยาว ชอบสวมแว่นดำ เพราะเขาติดัญชาจึงต้องสวมแว่นเพื่อปกปิด เต็ดนำเงิน ส่วนใหญ่ที่ หาได้จากการล้วงกระเป๋านำมาซื้อัญชา เขา ไม่ค่อยสนใจกับสังคม และผู้คน เพราะเขาเอาแต่เสพกัญชาเกือบตลอดเวลา

ชายผู้เขียนจดหมายลาตาย ชื่อ ต้ม อายุ 26ปี มีอาชีพเป็น พนักงานขายเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ต้มมีเชื้อสายจีน เขามีรูปร่าง ท้วม ตัวไม่สูง หัวค่อนข้างโต ต้มเป็นชายที่ยึดมั่นในความรัก ทุกครั้งที่ต้มมีความรักเขาจะทุ่มเทจนหมดตัวหมดหัวใจ แต่เขาก็ต้องเสียใจทุกครั้งไป จนเขาพบกับผู้หญิงคนที่มีทีท่าว่าจะไม่รังเกียจเขา แต่เขาก็พบความจริงว่าเธอคนนั้นก็ไม่ได้รักเขาเช่นกัน จึงทำให้ต้มคิดที่จะฆ่าตัวตาย

ปูมหลังตัวละคร

เต็ด นักล้วงกระเป๋า ตอนเด็กเขามีอดีตที่เลวร้าย เขาแอบไปเห็นพ่อของเขา ตอนที่กำลังจะฆ่าตัวตาย อีกทั้งแม่ของเขาก็หนีไปกับพ่อใหม่ โดยทิ้งเต็ดไว้กับยาย และยายของเขาก็ตายตั้งแต่เขาอายุได้10ขวบ ทำให้เขาต้องไปอยู่วัด ต้องมีชีวิตอย่างลำบาก ทำให้เขาไปคบกับพวกเด็กเกเร และถูกชักจูงให้เป็นมิจฉาชีพ และคิดยาเสพติด

ต้ม ชายผู้เขียนจดหมายลาตาย ต้มกำพร้าพ่อและแม่ จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ ต้มอยู่กับอาม่าและต๊อดผู้เป็นน้องชาย ต้มต้องคอยดูแลครอบครัว ทำให้เขาไม่ค่อยได้มีสังคมกับเพื่อนฝูงซักเท่าไร ต้มเป็นคนที่ยึดมั่นในความรักแต่เขาก็ต้องเสียใจทุกครั้งไป เพราะเขามีหน้าตาไม่หล่อและก็ไม่รวย แถมผู้หญิงแต่ละคนที่เขาชอบนั้นเป็นพวกวัตถุนิยมเป็นส่วนใหญ่

3.3 SCREENPLAY1 มือล้วง

ACT1 กิจวัตร

ภายนอก/ป้ายรถเมล์/กลางวัน

เต๋ลชายนักล้วงกระเป๋ากำลังนั่งสูบบุหรี่อยู่ที่ป้ายรถเมล์ พอดีกับที่ รถเมล์มาพอดี เขาจึงต้องทิ้งบุหรี่
 แต่ว่าบน รถเมล์กลับไม่มีคนเต๋ล จึงไม่มีโอกาสที่จะล้วงกระเป๋า ซ้ำเขายังต้องจ่ายค่ารถเมล์ฟรีๆ
 ทำให้เขาเสียอารมณ์มาก เต๋ล รีบลงจากรถ เขาชั่งรถคันใหม่ แต่คันนี้ก็ยังไม่มีคนอีก
 เขาชั่งรถคันใหม่ แต่คันนี้ก็ยังไม่มีคนอีก เต๋ลรีบกระโดดลงจากรถโดยไม่ยอมจ่ายเงิน
 เต๋ลไม่ละความพยายามเขาชั่งรถคันอื่นอีกคัน ซึ่งคันนี้ก็ยังไม่มีคนอีกตามเคยเขากำลังจะลงจากรถ
 แต่กระเป๋ารถมามีเงินเขาเอาไว้ เพราะเขายังไม่ได้จ่ายค่ารถ แต่ก็ต้องจ่ายไปอย่างเสียอารมณ์
 เต๋ลกำลังจะลงจากรถ แต่พลันสายตาของเขาก็ไปสะดุดอยู่ที่ชายคนหนึ่งที่กำลัง หลับ อยู่
 เต๋ลจึงเดินเข้าไปนั่งกับชายคนนั้น เต๋ลมองซ้ายมองขวา เห็นว่าไม่มีใครเขาลองเอามือสะกิดดู
 ที่ชายที่หลับอยู่แต่ชาย คนนั้นไม่รู้สึกรู้ตัว เต๋ลมองเห็นว่ากระเป๋าข้างของชายคนนั้นเผย
 ออกมา เต๋ลใช้มือของเขาคล้อยๆสอดเข้าไป แล้วคล้อยๆดึงอย่างแผ่วเบาชายคนนั้นหลับมาซบไหล่เต๋ล
 เต๋ลตกใจแล้วหันไปคลุกๆพบว่า เขายังหลับอยู่ เต๋ลจึงผลักเขาออกไป กระเป๋าตั้งค้อออกมาได้
 ครั้งหนึ่งแล้ว เต๋ลคล้อยๆดึงออกมาจนหมด เต๋ลถูก ไปกดครึ่งแล้วลงจากรถทันที

ACT2 ความลับ

ภายในบ้านเต๋ล/กลางคืน

เต๋ลนำเงินส่วนหนึ่งที่ได้จากการล้วงกระเป๋าซื้อกัญชาที่ร้านเขากลับมาเสพกัญชาอย่างสบายอารมณ์
 เขาถึงกระเป๋าล้วงมาได้มาดูเล่นมีเศษกระดาษร่วงลงมา เขาจึงหยิบมาดูแต่เขา ก็ไม่รู้เรื่องด้วยความเมา
 แล้วเขาก็หลับไป เมื่อเต๋ลตื่นขึ้นมา เขาเตรียมจะสูบกัญชาอีกแต่กัญชาหมดแล้วเขาหัวเสียวบ่น้ำ
 เตรียมตัวที่จะออกไปล้วงกระเป๋าอีกแต่พลันสายตาของเขาก็ไปสะดุดกับเศษกระดาษที่ตกอยู่ที่
 พื้นเมื่อเขาอ่านค้ก็พบว่า เป็นจดหมายลาตายเต๋ลนั่งซึม ไปครู่หนึ่งเขาเดินไปที่ลิ้นชักหยิบกล่องสแตนเลส
 เป็นจดหมายลาตายที่พ่อของเขาเขียนถึงแม่ เต๋ลหลับตานึกถึงอดีตเป็นภาพแบบlowkeyเต๋ลในวัยเด็ก
 แอบมอง ผ่านหน้าต่าง เห็นพ่อของเขาเอาปืนจ่อที่ขมับเสียงปืนดังขึ้น เต๋ลลืมตามีน้ำตาอาบที่แก้ม
 ของเขา เต๋ลเอาจดหมายของพ่อไปเก็บไว้ตามเดิมเต๋ลพยายามค้น ในกระเป๋าเพื่อหาเบาะแสของ
 เจ้าของกระเป๋า เขาค้นกระเป๋าออกดูอย่างละเอียด เพื่อหาเบาะแสของเจ้าของกระเป๋าในนั้นเขาพบ
 บัตรประชาชน และตัวจ๋าน้ำ ที่พอจะมีที่อยู่ให้ พอลตามหาได้ แต่ไม่มีเบอร์โทรศัพท์ในนั้นยังมีรูป

เจ้าของกระเป๋าเก็บครอบครว้ เด็กรู้ว่าที่อยู่ในบัตรประชาชน เป็นที่ๆเขารู้จักเขาจึงออกไปลองตามหา
ACT3 ความช่วยเหลือ

ภายนอก/ ฟูตบาท /กลางวัน

เด็กรู้ขึ้นรถเมล์ออก ตามหาเขาเดินลงเพื่อตามหาต่อ เขาเที่ยวหารูปชายเจ้าของกระเป๋าตามหาจากคน
ในละแวกนั้น แต่ก็ไม่มีใครรู้จัก และก็ไม่มีความสนใจแถมบางคนยังทำทำให้เขาเหมือนเขาเป็นคนบ้า
เด็กรู้สึกทึ่งเหน้อยทั้งหัว เขา จึงแวะเข้าร้านก๋วยเตี๋ยวเขาสั่งก๋วยเตี๋ยวระหว่างที่เขา รอที่ร้านก๋วยเตี๋ยวนั้นเอง
ชายเจ้าของกระเป๋าเดินเข้ามาในร้าน ชายคนนั้นทำน้ำปลาหกในชามก๋วยเตี๋ยวชายคนนั้นพยายามจะกิน
ทั้งที่สีหน้าก็ บ่งบอกว่าทรมาน เขาทนกินจนหมดชามแล้วจ่ายเงินเป็นเหรียญทั้งหมด ชายเจ้าของ
กระเป๋าออกจากร้านมา เด็กรับจ่ายเงินแล้วรีบเดินตามชายเจ้าของกระเป๋าเวลาเริ่มใกล้ค่ำแล้ว
ชายเจ้าของกระเป๋าเดิน ไปที่ตู้โทรศัพท์เขาขอเงินจากคนในตู้เพื่อโทรกลับบ้าน เด็กรับฟังอยู่
จากถ้อยคำที่เขา ได้ฟังทำให้เขาแน่ใจว่าชายเจ้าของกระเป๋าคิดจะตายจริงๆเมื่อชายเจ้าของกระเป๋าออกมา
เด็กรับตามไปไม่ให้ห่างชายเจ้าของกระเป๋าหยุดอยู่บนสะพานลอย เด็กรับไป ดึงมือเขาไว้ แล้วบอกว่า
ผมรู้จะพิดจะทำอะไร ชายคนนั้นทำหน้างแล้วรีบเดินหนีไป เด็กรับจึงต้องตามไปห่างๆชายคนนั้นยืน
อยู่ที่สะพานข้ามแม่น้ำ เขากำลังจะกระโดดน้ำตาย เด็กรับเข้าไปดึงเขาไว้ชายคนนั้นร้องไห้ เด็กรับปลอบ
และเล่าถึงอดีตของตัวเองให้ฟัง จนชายคนนั้นเปลี่ยนใจเขาขอบคุณที่เด็กรับช่วยให้เขาคิดได้
ทั้งสองแยกจากกัน เด็กรับกลับไปที่บ้านเขาทำลาขอร้องแม่แล้วก็กลับบ้านเป็นคนดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 SCREEN PLAY 2 มือล้วง

ACT1 กิจวัตร

ภายนอก / ป้ายรถเมล์/ กลางคืน

ตั้มยืนกิน ไอติมอยู่ที่ป้ายรถเมล์ ไอติมละลายหยดลงบนเสื้อสีขาวของตั้ม เป็นจังหวะเดียวกับที่ชายนักล้วงกระเป๋าเดินผ่านมาพอดีชายนักล้วงกระเป๋ามองตั้มอย่างเจ้าเล่ห์

นักล้วงกระเป๋าจุกหูรั้งขึ้นสูบ ซึ่งเป็นจังหวะที่รถเมล์มาพอดีตั้มได้ที่นั่งส่วนนักล้วงกระเป๋าไปยืนอยู่ทางด้านหลังรถ กระเป๋า รถเมล์เดินไปเก็บเงินที่ตั้มก่อนที่จะไปเก็บที่นักล้วงกระเป๋า เบาะทางด้านหน้าของนักล้วงกระเป๋าเป็นชายชาวสวนใส่ถุงอบหลับอยู่ส่วนด้านข้างเป็นชายใส่แว่นตาดำ บนตักของชายใส่แว่นตามีถุงส้มเปิดอยู่ นักล้วงกระเป๋า ลองเอามือบังดูที่แว่นแต่ไม่มีปฏิกิริยาใดๆนักล้วงกระเป๋าก็จึงหยิบส้มขึ้นมากินอย่างเอร็ดอร่อย

คนที่นั่งข้างตั้มลุกไปจึงเป็นจังหวะให้ชายนักล้วงกระเป๋าเข้าไปนั่งแทน ตั้มนั่งหลับมาซบไหล่ นักล้วงกระเป๋าและน้ำลายซึดใส่ นักล้วงกระเป๋ามองอย่างรังเกียจแล้วผลักตั้มไป ทำให้กระเป๋า สตางค์ของตั้มเผลอ ออกมา นักล้วงกระเป๋ามองซ้ายขวาเห็นว่าไม่มีใครจึงรีบหยิบเอากระเป๋า สตางค์ของตั้มมาแล้วรีบลงไปจากรถเมล์อย่างรวดเร็ว

ทางด้านชายใส่แว่นตาเมื่อตื่นขึ้นมาเขาเอาแว่นออกขี้อแล้วเขาก็ต้องตกใจเป็นอย่างมากเพราะบัดนี้ถุงส้มที่เคยมีส้มอยู่เต็มบัดนี้เหลือเพียงถุงที่ว่างเปล่า เขาหันไปมองชายชาวสวนที่กำลังหลับอยู่อย่างสงบ ส่วนตั้มก็ยังหลับอยู่เช่นเดิมโดยหารู้ไม่ว่าบัดนี้กระเป๋าสตางค์ของเขาได้หายไปแล้ว

ACT2 ความลับ

ภายในบ้านพักของเตีล/กลางคืน

เมื่อนักล้วง กระเป๋า กลับมาถึงบ้านพักของเขาแล้ว เขาก็นั่งจุกหูรั้งสูบอย่างสบายอารมณ์ เขานั่งสูบบุหรี่อยู่พักใหญ่ๆ แล้วเขาก็ดึงกระเป๋าสตางค์ที่ล้วงได้ออกมาดูในนี้มีเงินอยู่ 276 บาท นักล้วงกระเป๋ารู้สึกไม่พอใจเป็นอย่างมาก แต่แล้วเขาก็รีบไปเห็นเศษ กระดาษตกอยู่ที่พื้น เขาก็หยิบขึ้นมาดู ซึ่งในนั้นมีข้อความเขียนอยู่

ข้อความในเศษ กระดาษ

“ ขณะที่อาม่ากำลังอ่านจดหมายฉบับนี้ อี๊วคงไม่ได้มีชีวิตอยู่ในโลกใบนี้แล้ว อี๊วเสียใจที่ชาตินี้คงไม่ได้มีโอกาสตอบแทนพระคุณอาม่า อี๊วฝากอาม่าช่วยดูแลอี๊วเล็กด้วย”

รักอาม่า ตั้ม

เขาหยิบกัญชาขึ้นมาสูบทำให้เขาเมาและนึกถึงความหลังในอดีต นักล้วงกระเป๋าหนึ่ง
 เด็ดหลังตานั้นก็คิดถึงอดีตเป็นภาพแบบlowkeyเด็ดในวัยเด็กแอบมอง ผ่านหน้าต่างเห็นพ่อของเขาเอาปืน
 จ่อที่ขมับเสียงปืนดังขึ้น เด็ดลืมน้ำตาอาบที่แก้มของเขา
 เด็ดพยายามค้นในกระเป๋าเพื่อหาเบาะแสของเจ้าของกระเป๋า เขาค้นกระเป๋าออกดูอย่างละเอียด
 เพื่อหาเบาะแสของเจ้าของกระเป๋าในนั้นเขาพบ บัตรประชาชน และตัวจ๋าน้ำ ที่พอจะมีที่อยู่ให้
 พอดีตามหาได้ไม่มีเบอร์โทรศัพท์แต่ในนั้นยังมีรูป เจ้าของกระเป๋ากับครอบครัว

ACT3 ความช่วยเหลือ

ภายนอก/ ฟุตบาท /กลางวัน

เด็ดขึ้นรถมอเตอร์ไซด์ออกมาตามหาเขาเดินลงเพื่อตามหาต่อ เขาที่ขวยเอารูปชายเจ้าของกระเป๋ามาจากคน
 ในละแวกนั้น แต่ก็ไม่มีใครรู้จักและก็ไม่มีความสนใจแถมบางคนยังทำท่าใส่เขาเหมือนเขาเป็นคนบ้า
 เด็ดรู้สึกท้อทั้งเหนื่อยทั้งหิว เขา จึงแวะเข้าร้านก๋วยเตี๋ยวเขาสั่งก๋วยเตี๋ยวระหว่างที่เขารอก๋วยเตี๋ยว
 ชายเจ้าของกระเป๋าก็เดินเข้ามาในร้านชายคนนั้นทำน้ำปลาหกในชามก๋วยเตี๋ยวชายคนนั้นพยายามจะ
 กิน ทั้งที่สีหน้าก็ บ่งบอกว่าทรมาน เขาทนกินจนหมดชามแล้วจ่ายเงินเป็นเหรียญทั้งหมด
 ชายเจ้าของกระเป๋าก็ออกจากร้านมาเด็ดรีบจ่ายเงินแล้วรีบเดินตามชายเจ้าของกระเป๋าวลเวลาเริ่มใกล้ค่ำ
 แล้ว ชายเจ้าของกระเป๋าก็เดินไปที่ตู้โทรศัพท์เขาขอเงินจากคนในตู้เพื่อ โทรกลับบ้าน

ผู้
 ต้ม

“ พี่ครับผมขอเงิน โทรกลับบ้าน กระเป๋าตังค์ผมหายนะครับพี่ผมจำเป็นจริงๆ ”

คนในตู้โทรศัพท์

“ จะเอาเท่าไร ”

ผู้
 ต้ม

“ ชัก 5 บาทก็ได้ครับ ”

คนในตู้โทรศัพท์

“ มีบาทเดียวจะเอามั๊ย ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัม

“ เอาครับ ขอบคุณครับ ”

ตัมยื่นมือไปปรับเงินบาท แล้วก็ยกมือไหว้ขอบคุณชายในตู้โทรศัพท์ เมื่อชายในตู้โทรศัพท์ไปแล้ว ตัมก็โทรต่อ

ตัม

“ ฮัลโหล นั่นอามาไซม์ครับ นี่ตัมเองนะครับ คืออ้าวจะบอกว่าน้ำเต้าหู้ในตู้เย็น อามาเอาไปกินขณะครับเดี๋ยวมันจะเสีย บอกอาตี๋เล็กด้วยว่า อีวคงไม่ได้กลับไปสอนอาตี๋เล็กวาดรูปทำไมหรือครับ อีวบอกอามาไม่ได้จริงๆ อีวรักอามาเนะครับ อีวรักมา ”

หลังจากโทรศัพท์เสร็จ ตัมก็ไปกระโดดตึกแต่นักล้วงกระเป๋าเข้ามาห้ามไว้

นักล้วงกระเป๋า

“ เดี่ยวพี่ จะทำอะไรนะพี่ ”

ตัม

“ อย่ามายุ่ง นี่ไม่ใช่เรื่องของน้อง ”

นักล้วงกระเป๋า

“ จะไม่ให้ผมไม่ยุ่งได้ไง ถ้าผมไม่ยุ่งเดี๋ยวพี่ก็ กลายเป็นปู้ยไปซะเท่านั้นเอง ”

ตัม

“ ขึ้นน้องเข้ามาอีกก้าวเดียว พี่โคดจริงๆด้วย ”

นักล้วงกระเป๋า

“ เอาละพี่ พี่มีเรื่องอะไรไม่สบายใจพี่ก็เล่าให้ผมฟังบ้างก็ได้เผื่อจะทำให้พี่จะรู้สึกดีขึ้นบ้าง พี่จะโคดหรือไม่โคดก็ค่อยว่ากันอีกที แต่ตอนนี้พี่ช่วยลงมาคุยกันก่อน นะพี่ ผมขอร้อง ”

ตัมเริ่มอ่อนลงและยอมลงมาคุยกับนักล้วงกระเป๋า

นักล้วงกระเป๋า

“ พี่มีเรื่องอะไร เล่าให้ผมฟังบ้างสิ ”

ตั้ม

“ชีวิตพี่มันแย่ ทำอะไรก็ล้มเหลวไปหมด รักใครก็ผิดหวังทุกที ”

นักล้วงกระเป๋า

“ ทำไมหละพี่ กับผู้หญิงคนเดียว พี่ถึงกับต้องตายเลยหรือ ”

ตั้ม

“ พี่รักเค้าจริงๆ ถ้าไม่มีเค้าพี่ก็ไม่รู้จะอยู่ไปทำไม ”

นักล้วงกระเป๋า

“ แล้วผู้หญิงเค้าคิดแบบเดียวกับพี่หรือเปล่า ชีวิตคนเรามีค่านะพี่ ผมก็รักพ่อผมพ่อผมตายไปผมยังไม่คิดจะหาพ่อใหม่เลย ผมนะเป็นคนเอากระเป๋าพี่ไปเองแหละ ผมต้องทำเพื่อความอยู่รอดนะพี่ ”

ตั้ม

“ไม่เป็นไร ยังไงพี่ก็ได้ใช้อยู่แล้ว พี่ยกให้น้องเลยแล้วกัน ”

นักล้วงกระเป๋า

“ผมไม่เอาแล้ว ถ้าพี่ตายไปเดี๋ยวมาหลอกผม แล้วครอบครัวพี่ละ อาม่า อาต๊ะเด็ก พี่ลองคิดดูถ้าพี่ตายไป คนที่เหลือเขาจะอยู่กันยังไง ”

ตั้มซึมไป มีน้ำตาไหลมาที่แก้ม

นักล้วงกระเป๋า

“ เลิกคิดจะตายชะละอะพี่ ชีวิตเรายังทำอะไรได้อีกเยอะ ”

เชิงอรรถ

⁵ Peter Woolrich“ กลเม็ดนักล้วงกระเป๋า ” Reader 's Digest กรกฎาคม พ.ศ. 2544 หน้า108- 113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ (PRE PRODUCTION)

การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ถือว่าเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมากในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ เพราะการทำงานด้านภาพยนตร์เป็นงานที่มีความละเอียดอ่อนและซับซ้อน ทุกส่วนล้วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดของงานเกิดการผิดพลาดก็จะส่งผลกระทบต่อ ส่วนอื่นๆอย่างไม่ต้องสงสัย

ดังนั้นการวางแผนการทำงานจึงเป็นเรื่องสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นงานทางด้านเอกสารงบประมาณ การนัดหมายนักแสดง การฝึกซ้อมนักแสดง รวมถึงการจัดซื้ออุปกรณ์ประกอบฉาก ฯลฯ ถ้าเราทำทุกอย่างๆเป็นขั้นตอน เราก็ย่อมจะทำงานได้ง่ายขึ้น ทำให้สามารถควบคุมและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที และสุดท้ายก็จะสามารถสร้างสรรผลงานภาพยนตร์ที่มีคุณภาพได้อย่างที่เราต้องการ

การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงเป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่มีความสำคัญในการสร้างภาพยนตร์ ผู้กำกับควรจะมีใจในบทบาทยนตร์ และตัวละครเป็นอย่างดี จึงจะสามารถคัดเลือกนักแสดงที่มีบุคลิกเหมาะสมตามเนื้อเรื่อง

สำหรับตัวละครหลักในเรื่อง มือลี้วงนี้มีอยู่ 2 คน คือ นักลี้วงกระเป่า และชายผู้เขียนจดหมายลาตาย

สำหรับบุคลิกของนักลี้วง กระเป่าที่ต้องการคือ ต้องมีท่าทางที่ดูแล้วไม่น่าไว้วางใจ แต่ก็ต้องไม่ดู เลวร้ายจนเกินไป เพราะภายหลังเขาจะต้องกลับตัวเป็นคนดี ต้องการนักแสดงที่ดูแล้วเหมือนคนธรรมดาไม่ต้องการนักแสดงที่มี หน้าตาดี เพราะจะไม่เหมาะสมกับการเป็นนักลี้วงกระเป่าซึ่งจะทำให้หนังไม่น่าเชื่อถือ

สำหรับบุคลิกของชายผู้เขียนจดหมายลาตาย ต้องการนักแสดงที่มีเชื้อสายจีน สามารถแสดง ความผูกพันที่มีต่อครอบครัวได้อย่างลึกซึ้ง ต้องเป็นคนที่ดูแล้วเป็นคนซื่อไม่มีพิษสง สุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความผูกพันที่มีต่อครอบครัวได้อย่างลึกซึ้ง ต้องเป็นคนที่คู่ แล้วเป็นคนซื่อ ไม่มีพิษสง สุกท้าย ต้องเป็นคนที่สามารถแสดงอาการซึมเศร้าได้ อย่างเป็นธรรมชาติ

การกำกับภาพ

บทภาพยนตร์ต้องการที่จะสื่อ ถึงประเด็นที่ว่าคนเรา ควรใช้ชีวิตให้มีคุณค่า ต้อง พยายามที่จะสร้าง ภาพให้มีความชัดเจนสามารถสื่อสารได้อย่างตรงประเด็น โดยภาพจะแบ่งเป็น2ส่วนใหญ่ๆคือ ส่วน ที่คู่แล้ว ทีมๆแสดงภาพการกระทำที่คู่ แล้วเศร้าสร้อย สิ้นหวัง กับส่วนที่คู่แล้วรู้สึกมีความหวังมีคุณค่าโดย ส่วนหลังนี้โทนของภาพจะค่อนข้างสว่างและค่อนข้างนุ่มนวล

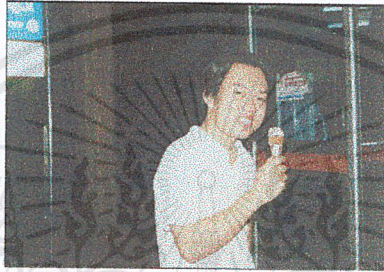
ที่แบ่งภาพออกเป็น2ส่วนนี้ ก็เพื่อต้องการให้คนดูสามารถมองเห็นความแตกต่างได้อย่าง ชัดเจน และสามารถซึมซับถึงความหมายที่แอบแฝงไว้ในภาพที่นำเสนอได้ ึ่งเป็นคนที่สามารถ แสดงอาการซึมเศร้าได้ อย่างเป็นธรรมชาติ

รูปภาพนักแสดง (นักล้วงกระเป๋า)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพนักแสดง (ต้มชายที่ เขียนจดหมายลาตาย)

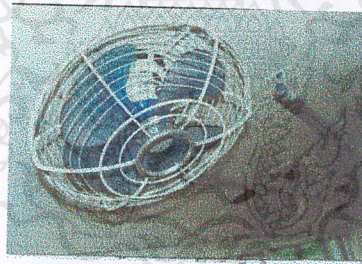
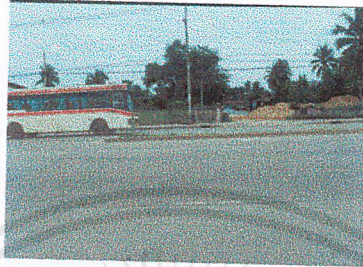
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพนักแสดง (กระเป๋ารถมอเตอร์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพประกอบบอร์ดที่ใช้ในการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 บทภาพยนตร์พร้อมถ่าย (SHOOTING SCRIPT)

ACT 1 กิจวัตร

ภายนอก/ ป้ายรถเมล์/ กลางคืน

- 1 ภาพกว้าง นักล้วงกระเป๋าขึ้นอยู่ที่ป้ายรถเมล์
- 2 ภาพปานกลาง นักล้วงกระเป๋าจับหูหรือหูแล้วตำลักคว้น
- 3 ภาพกว้าง รถเมล์มาจอดเทียบป้าย
- 4 ภาพแคบ มุมสูง เท้าของนักล้วงกระเป๋าขึ้นบันไดรถเมล์
- 5 ภาพแคบ มุมต่ำ เท้าของนักล้วงกระเป๋าเหยียบขึ้นบันไดรถเมล์
- 6 ภาพปานกลาง มุมสูง ถ่ายรับห้านักล้วงกระเป๋าตอนขึ้นรถเมล์
- 7 ภาพปานกลาง มุมต่ำ กระเป๋ารถเมล์เดินมาขึ้นบังกล้องเห็นนักล้วงกระเป๋าอยู่ใต้หว่างขา
กระเป๋ารถเมล์
- 8 ภาพแคบ มุมสูง ถ่ายที่เก็บสตางค์
- 9 ภาพกว้าง นักล้วงกระเป๋าสอดส่องผู้คนบนรถเมล์
- 10 ภาพปานกลาง ต้มหลับอยู่
- 11 ภาพกว้าง นักล้วงกระเป๋าเดินมานั่งกับต้ม
- 12 ภาพแคบ ต้มหลับมาชนนักล้วงกระเป๋าแถมน้ำลายยี้ดใส่
- 13 ภาพปานกลาง นักล้วงกระเป๋าส่งน้ำรังเกียจแล้วผลัดต้มไปแต่ต้มยังไม่ตื่น นักล้วงกระเป๋า
หยุดนิ่งแล้วทำหน้าที่เจ้าเล่ห์
- 14 ภาพแคบ กระเป๋าตังค์ของต้มเผลอออกมา
- 15 ภาพกว้าง นักล้วงกระเป๋ามองคนบนรถเห็นว่าไม่มีใครสนใจ เขาจึงหยิบกระเป๋าย่างรวดเร็ว
- 16 ภาพแคบ มือของนักล้วงกระเป๋ากดกริ่ง
- 17 ภาพปานกลาง นักล้วงกระเป๋าลงจากรถเมล์แล้วสวมแว่นตาดำ
- 18 ภาพกว้าง ต้มยังคงหลับอยู่

ACT 2 ความลับ

ภายใน /บ้านนักล้วงกระเป๋า/ กลางคืน

- 19 ภาพปานกลาง นักล้วงกระเป๋ากำลังสูบบุหรี่อยู่
- 20 ภาพแคบ นักล้วงกระเป๋าหยิบกระเป๋าสตางค์ออกมาดูมีเศษกระดาษตกลงมานักล้วงกระเป๋าจึง
หยิบมาอ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21 ภาพปานกลาง ต้มกำลังถือรูปอาม่าและต๊ะเล็กอยู่ในมือ

ข้อความในเศษ กระดาษ

“ขณะที่อาม่ากำลังอ่านจดหมายฉบับนี้ อ๊วกคงไม่ได้มีชีวิตอยู่ในโลกใบนี้แล้ว อ๊วเสียใจที่ชาตินี้คงไม่ได้มีโอกาสตอบแทนพระคุณอาม่า อ๊วฝากอาม่าช่วยดูแลต๊ะเล็กด้วย”

รักอาม่า ต้ม

22 ภาพแคบ บุหรี่ถูกวางบนที่เขี่ย

23 ภาพปานกลาง นักล้วงกระเป๋านั่งชิมไปก่อนจะหยิบกัญชามาดูด

24 ภาพแคบ นักล้วงกระเป๋าลับตา

25 ภาพปานกลาง เป็นภาพแบบ low key พ่อของนักล้วงกระเป๋เอาปืนจ่อที่หัว

26 ภาพแคบ เห็นแต่ไถปั่นค๋อซๆหนึ่งขวงงมา

27 เฟรมดำ

28 ภาพแคบ นักล้วงกระเป๋าส้มตาขึ้น มีหยดน้ำตาเอ๋อนอง

ACT3 ความช่วยเหลือ

ภายนอก/ ถนน/ กลางคืน

29 ภาพปานกลาง long take นักล้วงกระเป๋าทีเขยเดินตามหาเจ้าของกระเป๋ตามบัตรประชาชน

30 ภาพปานกลาง มุมต่ำ นักล้วงกระเป๋านั่งพักสูบบุหรี่

31 ภาพแคบ ถ่ายข้ามไหล่แก่นักล้วงกระเป๋

32 ภาพกว้าง นักล้วงกระเป๋เดินไปชนกับต้ม

33 ภาพแคบ มือของนักล้วงกระเป๋จับแขนของต้มเอาไว้

นักล้วงกระเป๋

“ผมรู้นะพี่คิดจะทำอะไร”

34 ภาพปานกลาง ต้มดึงแขนออกแล้วเดินต่อไปแบบไม่สนใจนักล้วงกระเป๋ารับตามไปห่างๆ

35 ภาพปานกลาง มุมต่ำต้มเดินไปขอเงินจากคนในตู้โทรศัพท์

ต้ม

“พี่ครับผมขอเงิน โทรกลับบ้าน กระเป๋าสตางค์ผมหายนะครับพี่ผมจำเป็นจริงๆ”

คนในตู้โทรศัพท์

“จะเอาเท่าไร”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัม

“ ชัก 5 บาทก็ได้ครับ ”

คนในตู้โทรศัพท์

“ มีบาทเดียวจะเอามั้ย ”

ตัม

“ เอาครับ ขอขอบคุณครับ ”

36 ภาพแคบ ตัมยื่นมือไปรับเงินบาท แล้วก็ยกมือไหว้ขอบคุณชายในตู้โทรศัพท์ เมื่อชายในตู้โทรศัพท์ไปแล้วตัมก็โทรต่อ

37 ภาพปานกลาง มุมต่ำ ตัมคุยโทรศัพท์

ตัม

“ ฮัลโหล น้าอามาไ้ม้ยครับ นี่ตัมเองนะครับ คืออ้าวจะบอกว่าน้ำเต้าหู้ในตู้เย็น อามาเอาไปกินซะนะครับเดี๋ยวมันจะเสีย บอกอาต๊ะเล็กด้วยว่า อีวคงไม่ได้กลับไปสอนอาต๊ะเล็กวาดรูปทำไมหรือครับ อีวบอกอามาไม่ได้จริงๆ อีวรักอามา นะครับ อีวรักมา ”

38 ภาพกว้าง มุมต่ำ ตัมยืนอยู่บนตึก

นักล้วงกระเป๋

“ เดี่ยวพี่ จะทำอะไรรนะพี่ ”

ตัม

“ อย่างมายุ่ง นี่ไม่ใช่เรื่องของน้อง ”

นักล้วงกระเป๋

“ จะไม่ให้ผมไม่ยุ่งได้ไง ถ้าผมไม่ยุ่งเดี๋ยวพี่ก็ กลายเป็นป็อไปซะเท่านั้นเอง ”

ตัม

“ ขึ้นน้องเข้ามาอีกก้าวเดียว พี่โคดจริงๆด้วย ”

นักล้วงกระเป๋

“ เอาละพี่ พี่มีเรื่องอะไร ไม่สบายใจพี่ก็เล่าให้ผมฟังบ้างก็ได้เผื่อจะทำให้พี่จะรู้สึกดีขึ้นบ้าง พี่จะโคดหรือไม่โคดก็ค่อยว่ากันอีกที แต่ตอนนี้พี่ช่วยลงมาคุยกันก่อน นะพี่ ผมขอร้อง ”

ตั้มเริ่มอ่อนลงและยอมลงมาคุยกับนักล้วงกระเป๋

นักล้วงกระเป๋

“ พี่มีเรื่องอะไร เล่าให้ผมฟังบ้างสิ ”

ตั้ม

“ ชีวิตพี่มันแย่ ทำอะไรก็ล้มเหลวไปหมด รักใครก็ผิดหวังทุกที ”

นักล้วงกระเป๋

“ ทำไมหละพี่ กับผู้หญิงคนเดียว พี่ถึงกับต้องตายเลยหรือ ”

ตั้ม

“ พี่รักเค้าจริงๆ ถ้าไม่มีเค้าพี่ก็ไม่รู้จะอยู่ไปทำไม ”

นักล้วงกระเป๋

“ แล้วผู้หญิงเค้าคิดแบบเดียวกับพี่หรือเปล่า ชีวิตคนเรามีค่านะพี่ ผมก็รักพี่ ผมพร้อมผมตายไปผมยังไม่คิดจะหาพ่อใหม่เลย ผมนะเป็นคนเอากระเป๋พี่ไปเองแหละ ผมต้องทำเพื่อความอยู่รอดนะพี่ ”

ตั้ม

“ ไม่เป็นไร ยังไงพี่ก็ไม่ได้ใช้อยู่แล้ว พี่ยกให้น้องเลยแล้วกัน ”

นักล้วงกระเป๋

“ ผมไม่เอาแล้ว ถ้าพี่ตายไปเดี๋ยวมาหลอกผม แล้วครอบครัวยุติแล้ว อาม่า อาต๊ะเล็ก พี่ลองคิดดูถ้าพี่ตายไป คนที่เหลือเขาจะอยู่กันยังไง ”

ต้มซึมไป มีน้ำตาไหลมาที่แก้ม

นักล้วงกระเป๋

“ เลิกคิดจะตายชะเถอะพี ชีวิตเรายังทำอะไรได้อีกเยอะ ”

นักล้วงกระเป๋

“ อารมณ์ดีได้แล้วพี พีหิวยังไปกินข้าวกันดีกว่า ”

ต้ม

“ เริ่มหิวแล้วเหมือนกัน นะ ”

นักล้วงกระเป๋

“ งั้นเราไปกินข้าวกันดีกว่าพี ”

39 ภาพกว้าง นักล้วงกระเป๋ดึงแขนต้มขึ้นมา แล้วทั้งสองก็เดินไปทานข้าวด้วยกัน นักล้วงกระเป๋ารู้สึกภูมิใจมากกับการกระทำของเขาในครั้งนี้

4.2 STORY BOARD

1 MS นักล้วงกระเป๋าอรธเมล์

2 CU รถเมล์มาจอด

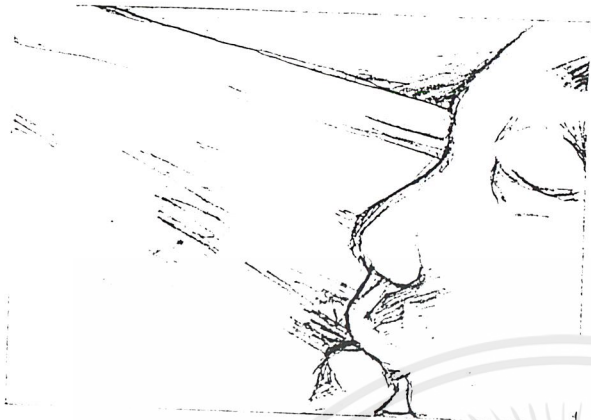

3 MS ต้มหลับไปชนนักล้วงกระเป๋า

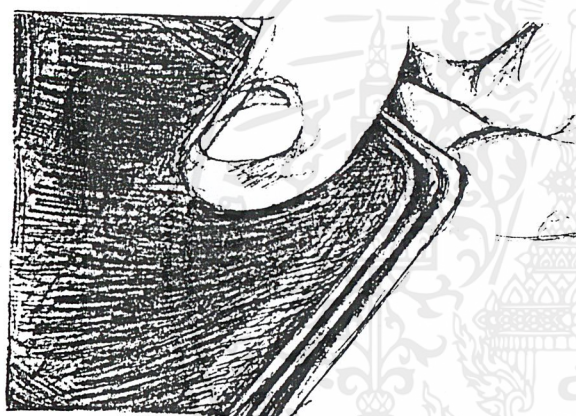

เป็นนักศึกษาที่... ใช้วงเงิน... การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ... ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

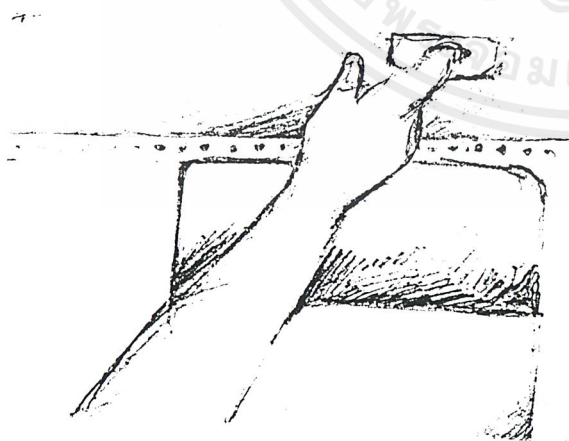
4 CU ต้มนอนหลับน้ำลายยืด

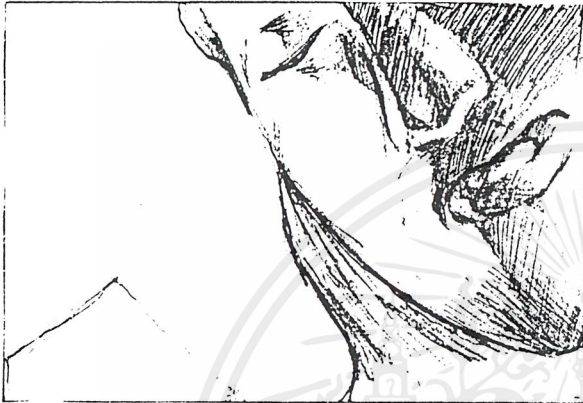
5 CU มือนักล้างกระเป๋ากำลั่งฉกกระเป๋าคัม

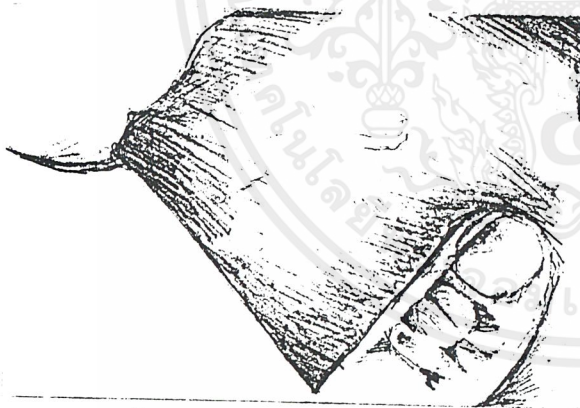
6 MS มือนักล้างกระเป๋าคกริ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7 CUนักล้วงกระเป๋อ่านจดหมายลาตาย

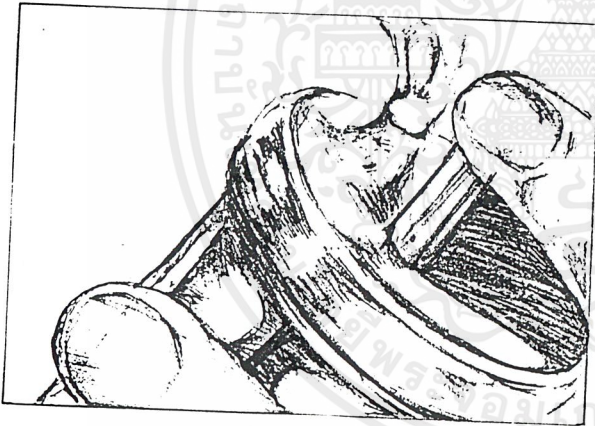
8 CUMือตัมกำลังถือรูปครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9 MS ต้ม ร้องไห้

10 CU มือ นักล้วง กระเป๋าลืออุปกรณ์ เสพกัญชา

11 MS นักล้วง กระเป๋า เมา

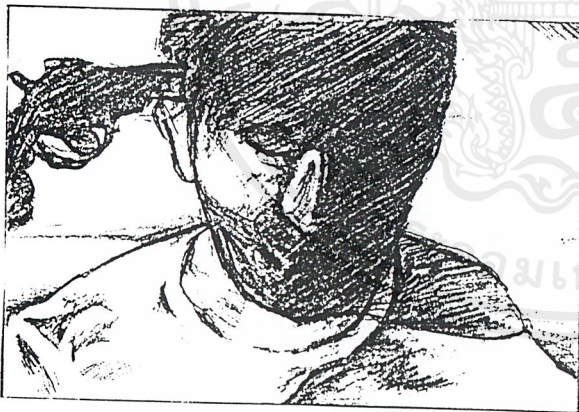

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

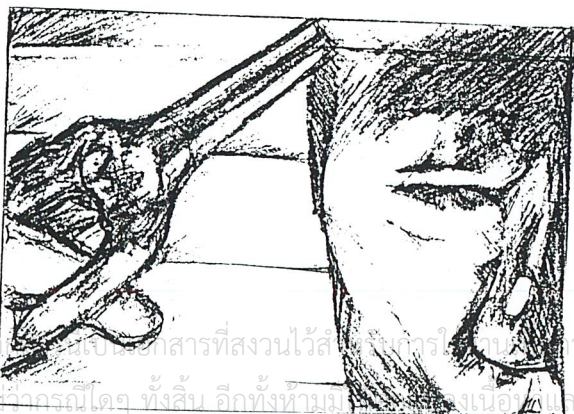
12 CU นักสิ่งแวดล้อมเป่าหลอดตา

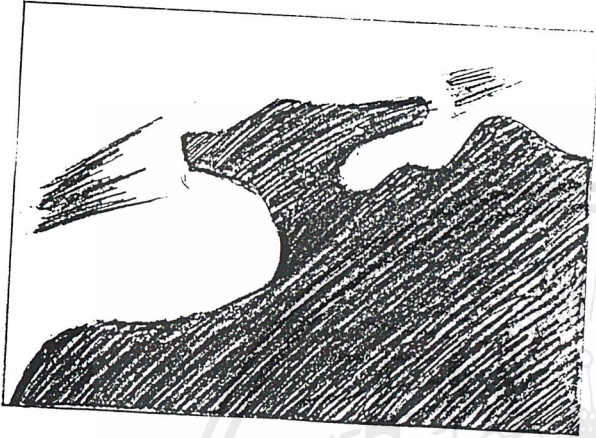
13 MS พ่อนักสิ่งแวดล้อมกำลังจะฆ่าตัวตาย

14 CU พ่อนักสิ่งแวดล้อมกำลังจะฆ่าตัวตาย

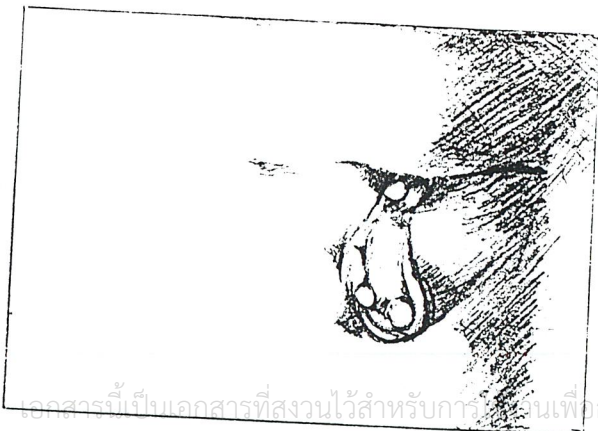
15 BCU ไก่ปิ่นกำลังเหนี่ยวลงมา

16 เฟรมค้ำ

17 CU นักสัวงกระเป๋ารองให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

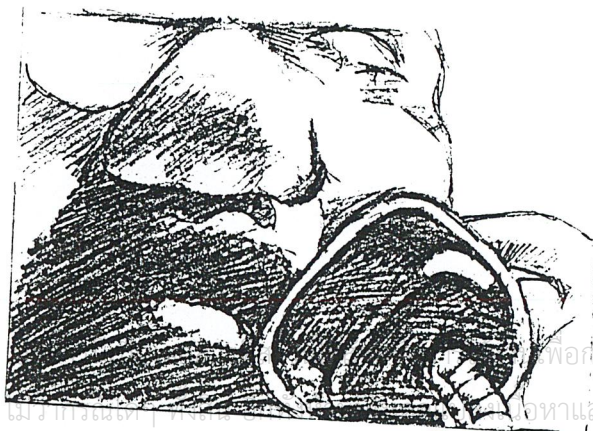
18 MSนักสิ่งแวดล้อมออกตามหาต้นไม้

19 MSนักสิ่งแวดล้อมเปิดบัตรประชาชน

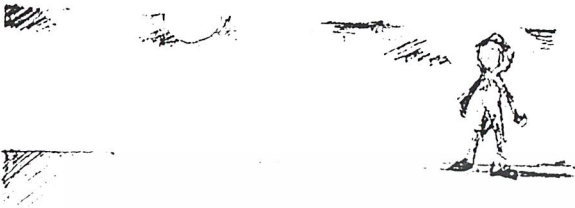

20 MSทีมคุยโทรศัพท์

เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หากหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

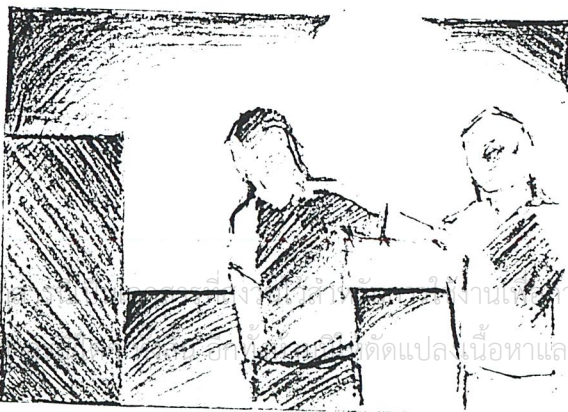
21 LS ต้มยี่นอยู่บนตึก

22 CU ทำต้มอยู่บนตึก

23MS นักสิ่งแวดล้อมปะทะกับกลุ่มงานตึกเล็กคิดฆ่าตัวตาย

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเชียงใหม่ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครเชียงใหม่ ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ใบบางแผนงบประมาณการถ่ายทำ

งบประมาณที่ใช้ในกระบวนการก่อนการถ่ายทำ

- ค่าเอกสารต่างๆก่อนการถ่ายทำ	850 บาท
- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาหาข้อมูล	1001 บาท
- ค่าใช้จ่ายในการติดต่อประสานงาน	520 บาท
รวมเป็น	2321 บาท

ขั้นตอนการถ่ายทำ

- ค่าเช่ากล้อง CANON XL1 คิวละ2500บาทเช่า3คิว	รวมเป็นเงิน	7500 บาท
- ค่ารถ TAXI วันละ600บาท 3วัน	รวมเป็นเงิน	1800 บาท
- ค่าเทป MINI DV ม้วนละ350บาท 3ม้วน	รวมเป็นเงิน	1050 บาท
- ค่าเช่ารถเมล์ คิวละ2000บาท 3คิว	รวมเป็นเงิน	6000 บาท
- ค่าแผ่นMP3 แผ่นละ100 บาท 6แผ่น	รวมเป็นเงิน	600 บาท
- ค่าห้องตัดต่อ		9000 บาท
- ค่าเทปเบต้า2ม้วน		1000 บาท
- ค่าเทปVSHIม้วน		120 บาท
รวมค่าใช้จ่ายในขั้นตอนการถ่ายทำ		27,070 บาท
รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการสร้างภาพยนตร์		<u>29,391 บาท</u>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CODE-BREAKDOWN SHEET

Day Ext- Yellow
 Night Ext- Green
 Day Int- White
 Night Int- Blue

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

18 Nov 45
 (DATE)

production company

ชื่อเรื่อง
 production title/no.

1
 breakdown page no.

scene no.

เปิดสถานีวิทยุกรุงเทพฯ
 scene name

ภายใน
 int/ext

เปิดฉาก 1 โมงเช้า สถานีวิทยุกรุงเทพฯ
 description

night
 day/night

page count

<p>CAST RED 1 โมงเช้า (ชายสถานีวิทยุกรุงเทพฯ)</p>	<p>STUNTS ORANGE</p>	<p>EXTRAS GREEN</p>
<p>SPECIAL EFFECTS BLUE</p>	<p>EXTRAS/SILENT BITS YELLOW</p>	<p>VEHICLES/ANIMALS PINK</p>
<p>WARDROBE CIRCLE</p>	<p>PROPS VIOLET ขวดยุค ไม้เท้า</p>	<p>SOUND EFFECTS/MUSIC BROWN</p>
<p>SPECIAL EQUIPMENT BOX</p>	<p>PRODUCTION NOTES</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CODE-BREAKDOWN SHEET

Day Ext- Yellow
 Night Ext-Green
 Day Int- White
 Night Int-Blue

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

18 ก.พ 45
 (DATE)

production company	ชื่อหนัง	2
scene no.	ฉากระเบิด	บทบรรณาธิการ
description	เป็นฉากที่นักวิจัยระเบิดเข้าฉากระเบิดของต๋อง	night
		day/night
		page count

<p>CAST RED</p> <p>ต๋อง (ชายไทยแดง) ลากาย) 10 ล้อ (นักวิจัยระเบิด)</p>	<p>STUNTS ORANGE</p> <p>—</p>	<p>EXTRAS GREEN</p> <p>ชายใส่เสื้อดำ ผู้ควบคุมระเบิด ระเบิด คนขับระเบิด</p>
<p>SPECIAL EFFECTS BLUE</p> <p>—</p>	<p>PROPS VIOLET</p> <p>1 ระเบิดดำ 2 ล้อ 1 ลูก 3 ระเบิดแดง 2 ลูก 4 หีบดินเผา 5 ระเบิดดำ</p>	<p>VEHICLES/ANIMALS PINK</p> <p>รถแดง รถวิ่งผ่าน</p>
<p>WARDROBE CIRCLE</p> <p>—</p>	<p>MAKE-UP/HAIR ASTERISK</p> <p>—</p>	<p>SOUND EFFECTS/MUSIC BROWN</p> <p>—</p>
<p>SPECIAL EQUIPMENT BOX</p>	<p>PRODUCTION NOTES</p> <p>กล้อง 1 นิ้ว 1 เลนส์ 100 เพราะต๋อง ระเบิด</p>	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิใช่ให้เผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CODE-BREAKDOWN SHEET
 Day Ext- Yellow
 Night Ext-Green
 Day Int- White
 Night Int-Blue

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

18 Nov. 45
 (DATE)

production company: _____ production title/no.: โศภน breakdown page no.: 3
 scene no.: 3 scene name: _____ int/ext: กลาง
 description: เป็นฉากที่นักแสดง: เป็นฉากกราดเพลิง night/day: night
 page count: _____

CAST RED <u>โศภน (นักแสดง: เป็น)</u>	STUNTS ORANGE —	EXTRAS GREEN —
	EXTRAS/SILENT BITS YELLOW —	
SPECIAL EFFECTS BLUE —	PROPS VIOLET <u>กร: เป็นฉาก</u> <u>เพลิง</u>	VEHICLES/ANIMALS PINK —
WARDROBE CIRCLE —	MAKE-UP/HAIR ASTERISK —	SOUND EFFECTS/MUSIC BROWN —
SPECIAL EQUIPMENT BOX —	PRODUCTION NOTES —	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CODE-BREAKDOWN SHEET

Day Ext- Yellow
 Night Ext-Green
 Day Int- White
 Night Int-Blue

SCRIPT
 BREAKDOWN SHEET

18 Nov 45
 (DATE)

production company 4	production title/no. เรื่อง	breakdown page no. 4
scene no.	scene name	int/ext int
description ในสถานที่หลักวังกรมตำรวจหน้ากองบัญชาการ		night/day/night night
		page count

CAST RED (ตัว) (นักแสดงกรมตำรวจ) หน้าของนักแสดงกรมตำรวจ	STUNTS ORANGE -	EXTRAS GREEN -
	EXTRAS/SILENT BITS YELLOW -	
SPECIAL EFFECTS BLUE -	PROPS VIOLET 1 ที่เขี้ยวหวี 2 พู่หวี 3 ไม้ขีด 4 ที่เสกกับขง 5 ไข่	VEHICLES/ANIMALS PINK -
WARDROBE CIRCLE -	MAKE-UP/HAIR ASTERISK -	SOUND EFFECTS/MUSIC BROWN -
SPECIAL EQUIPMENT BOX -	PRODUCTION NOTES จัดแสงแบบ low-key ในหอประชุม หน้าแถว 10:10:15	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CODE-BREAKDOWN SHEET

Day Ext- Yellow
 Night Ext-Green
 Day Int- White
 Night Int-Blue

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

19 Nov 45
 (DATE)

production company	production title/no.	breakdown page no.
5	น้อง	5
scene no.	scene name	ext int/ext
5		ext
description		night day/night
		page count

CAST RED 1 คน น้องน้องน้อง	STUNTS ORANGE -	EXTRAS GREEN น้องน้องน้องน้องน้อง 1 คน
	EXTRAS/SILENT BITS YELLOW -	
SPECIAL EFFECTS BLUE -	PROPS VIOLET ยี่สิบแปด 2/5 ไฟฟ้า	VEHICLES/ANIMALS PINK -
WARDROBE CIRCLE -	MAKE-UP/HAIR ASTERISK -	SOUND EFFECTS/MUSIC BROWN -
SPECIAL EQUIPMENT BOX -	PRODUCTION NOTES ทำภาพแบบ Stobe ให้ดูความเคลื่อนไหว ไหว้ และ อารมณ์ที่จริงจัง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้	

CODE-BREAKDOWN SHEET

Day Ext- Yellow
 Night Ext-Green
 Day Int- White
 Night Int-Blue

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

19 Nov 45
 (DATE)

production company	production title/no.	breakdown page no.
6	โกลี	6
scene no.	scene name	int/ext
6		
description		day/night
เพื่อฉากที่โกลีวิ่งกระโดดเพื่อหนี		
		page count

CAST RED โกลี (โกลีวิ่งกระโดด) ต้ม (ราชาเจ้าของเมือง)	STUNTS ORANGE	EXTRAS GREEN
	EXTRAS/SILENT BITS YELLOW	
SPECIAL EFFECTS BLUE	PROPS VIOLET บัตรประจำตัว บัตร ไฟสีแดง	VEHICLES/ANIMALS PINK
WARDROBE CIRCLE	MAKE-UP/HAIR ASTERISK	SOUND EFFECTS/MUSIC BROWN
SPECIAL EQUIPMENT BOX	PRODUCTION NOTES	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CODE-BREAKDOWN SHEET
 Day Ext- Yellow
 Night Ext-Green
 Day Int- White
 Night Int-Blue

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

13/10/44
 (DATE)

production company	ชื่อผลงาน	breakdown page no.
7		3
scene no.	scene name	int/ext
		ext
description		night
เป็นฉากที่ตัวละครกำลังคุยกันในห้องนอนที่ติดต่อกับตัวตาย		day/night
		page count

CAST RED เคี้ยว (ชาย นักวิ่ง กะโปง)	STUNTS ORANGE -	EXTRAS GREEN -
	EXTRAS/SILENT BITS YELLOW	
SPECIAL EFFECTS BLUE	PROPS VIOLET ไม้, ไม้, ไม้, ไม้ ไม้, ไม้ ไม้, ไม้, ไม้	VEHICLES/ANIMALS PINK
WARDROBE CIRCLE	MAKE-UP/HAIR ASTERISK	SOUND EFFECTS/MUSIC BROWN

SPECIAL EQUIPMENT BOX	PRODUCTION NOTES จัดฉากแบบ low-key ห้องนอน ฉอตึง 3 ตัว ของนักแสดง: เป็นที่ติดต่อกับห้องนอน ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
--------------------------	--

CALL SHEET

Producer: -

Date: 18 ก.พ 45

Director: ปรีชา พิศาลกุล 10 ตัน/เอริชเบิร์ก

Title : ล้อลาวี

Set#	Set	Scenes	Cast	Ø/N	Pages	Location
1	-	1	นักแสดง: เจ้า	N	1	ที่บรรณาลัย
2						
3						
4						
*						
Cast & Day Players		Part of	Makeup	Set-call	Pick-up Time	
*			-	-	23.00 L	
*						
*						
*						
*						
*						
*						
*						
Atmosphere & Extras		Set-Call	Crew		Set Call	
*						
*						
*						
*						
Advance Schedule or Changes			Cover Set or Weather Alternative			
* เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า						
* ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้						

CALL SHEET

Producer:

Date: 18 ก.พ 45

Director: ปุ๊ญจมาภรณ์ 107 นพรัตน์

Title : ล้อแก้ว

Set#	Set	Scenes	Cast	D/N	Pages	Location
1	-	2	นักศึกษาคณะ	N	2	นพรัตน์
2			ตัว			
3						
4						
*						
Cast & Day Players		Part of	Makeup	Set-call	Pick-up Time	
*					23.00L	
*						
*						
*						
*						
*						
*						
*						
Atmosphere & Extras		Set-Call	Crew		Set Call	
*	ตัวประกอบนพรัตน์					
*	ครู/พี่รดา					
*	คนขับรถ					
*						
Advance Schedule or Changes			Cover Set or Weather Alternative			
* เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า						
* ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้						

CALL SHEET

Producer: -

Date: 18

Director: ปวิภาดา วัฒนวิเศษกุล

Title : ล้อลว

Set#	Set	Scenes	Cast	D/N	Pages	Location
1		3	1060	N	3	-
2			1060			
3						
4						
*						
Cast & Day Players		Part of	Makeup	Set-call	Pick-up Time	
*					23.00	
*						
*						
*						
*						
*						
*						
Atmosphere & Extras		Set-Call	Crew		Set Call	
*						
*						
*						
*						
Advance Schedule or Changes			Cover Set or Weather Alternative			
* เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า						
* มิว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้						

CALL SHEET

Producer: —

Date: 14 ก.พ. 45

Director: ปรีดิเทพย์ เวชชากรกิจกุล

Title : ฟ้าแลบ

Set#	Set	Scenes	Cast	D/N	Pages	Location	
1	—	3	—	N	4	โรงละครแห่งชาติ	
2							
3							
4							
*							
Cast & Day Players		Part of	Makeup	Set-call	Pick-up Time		
*					23.004		
*							
*							
*							
*							
*							
*							
*							
Atmosphere & Extras		Set-Call	Crew		Set Call		
*							
*							
*							
*							
Advance Schedule or Changes			Cover Set or Weather Alternative				
*							
*							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

(โปรดกรอกด้วยตัวบรรจง)

ชื่อ นิธิศม นามสกุล หาญวีระ อายุ 22 เพศ ชาย
วันเดือนปีเกิด 12 Dec 22 ที่อยู่ 821/19 ถนนวิสุทธิกษัตริย์ แขวงบวรบุรี เขตบวรบุรี กรุงเทพฯ
เบอร์โทรศัพท์ 01-422-0311 โทรศัพท์ติดตามตัว 01-422-0311
สถานศึกษา โรงเรียนโปลีเทคนิควิทยาลัยเทคนิคบวรบุรี

บทที่ทำการคัดเลือก _____

ความสามารถพิเศษทางการแสดง _____

น้ำหนัก 72 ส่วนสูง 183 ขนาดเสื้อ _____ ขนาดกางเกง _____

ขนาดรองเท้า _____ สีตา ดำ สีผม ดำ

โรคประจำตัวและยาประจำตัว _____

อื่นๆ _____

ลงชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

(โปรดกรอกด้วยตัวบรรจง)

ชื่อ ไปธพล นามสกุล อิตถากรโกวิท อายุ 19 เพศ ชาย
วันเดือนปีเกิด 15/9/24 ที่อยู่ 12/8 ม. ประมุกย์ อ. บางนา-ต.ลาด
เบอร์โทรศัพท์ 3990999, 01-4241052 โทรศัพท์ติดตามตัว 01-4241052
สถานศึกษา ลาดกระบัง

บทที่ทำการคัดเลือก จ๊อม (ชายที่ คัดส่งเข้าชาย)

ความสามารถพิเศษทางการแสดง

น้ำหนัก 105 ส่วนสูง 175 ขนาดเสื้อ XXL ขนาดกางเกง XXL

ขนาดรองเท้า 9 $\frac{1}{2}$ - 11 $\frac{1}{2}$ สีตา ดำ สีผม ดำ

โรคประจำตัวและยาประจำตัว -

อื่นๆ

ลงชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

(โปรดกรอกด้วยตัวบรรจง)

ชื่อ จักรกฤษณ์ นามสกุล วิจิตรมา อายุ 24 เพศ ชาย

วันเดือนปีเกิด สิงหาคม 2521 ที่อยู่ 13/8 ปากเกร็ดนนทบุรี

เบอร์โทรศัพท์ 02-5914172 โทรศัพท์ติดตามตัว 01-7322290

สถานศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้ารัตนโกสินทร์

บทที่ทำการคัดเลือก ทีมชายฝั่งลึกลับดำ

ความสามารถพิเศษทางการแสดง

น้ำหนัก 70 ส่วนสูง 165 ขนาดเสื้อ XL ขนาดกางเกง XL

ขนาดรองเท้า สีตา น้ำเงิน สีผม ดำ

โรคประจำตัวและยาประจำตัว

อื่นๆ

ลงชื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (PRODUCTION)

เป็นกระบวนการที่เป็นการแปรสภาพ ขั้นตอนต่างๆในงานภาพยนตร์ให้เป็นรูปธรรม ซึ่งขั้นตอนในการถ่ายทำนี้ ย่อมจะพบกับอุปสรรคต่างๆในการทำงานบ้างเป็นเรื่องธรรมดาไม่ว่าจะเป็น **นักแสดง** ทีมงาน อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ ฯลฯ

ดังนั้นในการทำงานควรมีความชัดเจน และควรมีการวางแผนในการทำงานที่ดี ซึ่งถ้าเรามีการ **วางแผน** อย่างดีแล้ว ย่อมจะส่งผลให้การทำงานในกระบวนการถ่ายทำสัมฤทธิ์ผลได้อย่างที่เรา **คิดไว้**

การถ่ายทำภาพยนตร์

ในส่วนแรกของผู้กำกับต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษคือ เอกสาร การวางแผนในการถ่ายทำ **การวางแผน** ที่มีความสำคัญ ผู้กำกับจะต้องให้ความสำคัญกับเอกสารการวางแผนการ **การถ่ายทำ** จะทำให้การถ่ายทำมีความแน่นอน ในเรื่องของเวลา ซึ่งจะทำให้การถ่ายทำเป็นไป **การถ่ายทำ** ไว้อย่างชัดเจน ทำให้นักแสดงและทีมงานไม่ต้องมาเสียเวลาในการรอคอย **การถ่ายทำ** ทีมงานก็จะเกิดความเบื่อหน่ายและ เหนื่อยล้า สุดท้ายก็จะทำให้งานโดยส่วน **การถ่ายทำ** ไม่ได้ประสิทธิภาพอย่างที่วางเอาไว้

การถ่ายทำ ต่อมาก็จะเป็นเรื่องของการจัดเตรียมอุปกรณ์ เนื่องจากในการทำงานควรมีความ **การถ่ายทำ** เรื่องอุปกรณ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง กล้อง ไฟ และอุปกรณ์ประกอบฉากอื่นๆ

การถ่ายทำ ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ย่อมจะพบอุปสรรคต่างๆในการทำงานอย่างมากมาย ดังนั้นใน **การถ่ายทำ** การจัดเตรียมในเรื่องอุปกรณ์ที่เราสามารถที่จะจัดเตรียมให้มีความพร้อมได้อยู่แล้วเราจึง **การถ่ายทำ** เตรียมให้มีความเรียบร้อย ซึ่งเมื่อเราจัดเตรียมในเรื่องของอุปกรณ์ให้มีความเรียบร้อย **การถ่ายทำ** ทำให้เราไม่ต้องมากังวลในเรื่องนี้และสามารถนำเวลาไปจัดการกับส่วนอื่นๆของงานทำ **การถ่ายทำ** ปัญหาในการทำงานลงไปได้

การถ่ายทำ ของนักแสดง เราจะต้องทำการนัดหมายนักแสดงอย่างชัดเจน แต่ก็ต้องมีการเผื่อเวลาไว้ **การถ่ายทำ** แสดงได้มีการฝึกซ้อมและทำอารมณ์ในการแสดงในสถานที่ถ่ายทำจริง แต่ก็ควรนัด

การถ่ายทำ แสดงให้มีความชัดเจนในเรื่องของเวลา เพราะจะมีความสำคัญถึงสภาพจิตใจของทีมงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้านักแสดงมาช้าก็ย่อมที่จะทำให้ทีมงาน เกิดความเบื่อหน่ายและหมดกำลังใจในการทำงาน ในทางตรงกันข้าม ถ้านักแสดงมาเร็ว ย่อมทำให้ทีมงานเกิดความกระตือรือร้น และสามารถทำงานได้ทันที ทำให้ไม่เสียเวลาในการทำงานทำให้การทำงานเกิดความรวดเร็วและสามารถนำเวลาที่เหลือนำมาถ่ายเพิ่ม ทำให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

ในวันของการแสดงจริงผู้กำกับจะต้องมีความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ เพราะจะมีปัญหาต่างๆให้ผู้กำกับได้แก้ไขไม่หยุดหย่อน จึงควรเตรียม ทุกอย่างไว้ให้มีความพร้อมเสมอ การแบ่งคิวในการแสดงจะแบ่งเป็น3วัน

โดยวันแรกจะเป็นฉากบรรณเมล์ซึ่งจะเป่าจากแนะนำตัวนักแสดงวงกระเป่า และจะเป็นฉากที่นักแสดงวงกระเป่า ถ่วงกระเป่าตุ้มซึ่งจะเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญ เพราะจะเป็นเรื่องราวที่เป็นตัวแปรและเป็นที่มาของเรื่องทั้งหมด

ฉากบรรณเมล์นี้จะมีไม่มากแต่ก็เป็นฉากที่มีความสำคัญและมีความยุ่งยากในการถ่ายทำมาก เพราะรถเมล์ที่ใช้ในการถ่ายทำนั้นต้องเข้ามาทำให้มีเวลาจำกัดในการถ่ายทำฉากนี้ อีกทั้งในการถ่ายทำฉากนี้ต้องใช้นักแสดงตัวประกอบเป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องมีการนัดหมายนักแสดงให้มีความชัดเจน เพื่อจะต้องไม่เสียเวลาในการรอคอยนักแสดง

การแสดงเป็นไปอย่างซักซ้อมเอาไว้ ทำให้การทำงานในฉากนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ส่วนการแสดงในฉากต่อมาจะเป็นฉากที่นักแสดงวงกระเป่าได้อ่านจดหมายลาตาย เป็นบทสั้นๆแต่ก็ต้องอาศัยอารมณ์ความรู้สึกในการแสดงเป็นอย่างมาก นักแสดงมีความทุ่มเทในการแสดงจึงเป็นอีกฉากหนึ่งที่ไม่มีปัญหาอะไร

ส่วนฉากที่นักแสดงวงกระเป่าออกตามหาตุ้มนั้นนั้นค่อนข้างยากเพราะเป็นการเป็นการถ่ายทำภายนอก ทำให้มีปัญหาในการควบคุมคน ซึ่งเป็นเรื่องยาก แต่ก็อาศัยการถ่ายทำหลายเทคทำให้สามารถผ่านพ้นฉากนี้ไปได้

ฉากสุดท้ายเป็นฉากที่นักแสดงวงกระเป่าต้องเกลี้ยกล่อมตุ้มไม่ให้ฆ่าตัวตาย ซึ่งเป็นฉากที่มีความยากที่สุดในการถ่ายทำเพราะ ต้องอาศัยอารมณ์ความรู้สึกในการแสดงเป็นอย่างมาก ทำให้ต้องถ่ายหลายเทคมาก เพราะนักแสดงที่แสดงเป็นตุ้มไม่สามารถแสดงอารมณ์ได้ จึงทำให้ต้องใช้วิธีการในการติดต่อเข้าช่วย โดยอาศัยภาพแคบที่เน้นถึงอารมณ์ความรู้สึกไม่ว่าจะเป็นสีหน้าแววตาจึงทำให้การถ่ายทำผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (POST PRODUCTION)

การลำดับภาพ มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าส่วนอื่นๆ ในการผลิตภาพยนตร์ เพราะจะมีส่วนช่วยในการเล่าเรื่อง และสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเล่าเรื่องให้กับภาพยนตร์ให้กับภาพยนตร์

การลำดับภาพในภาพยนตร์เรื่องนี้จะเน้นที่การ ตัดภาพแบบ ตัดสลับเหตุการณ์ระหว่างอดีตและปัจจุบัน เพื่อเป็นการบอกถึงที่มาของตัวละคร และเป็นเหตุผลในการกระทำของตัวละคร ซึ่งจะช่วยให้เรื่องกระชับและน่าสนใจยิ่งขึ้น

อีกส่วนจะเป็นการตัดสลับระหว่างการกระทำระหว่างคนที่กำลังจะฆ่าตัวตายกับคนที่พยายามจะช่วยชีวิตซึ่งจะช่วยให้คุณเกิดความอยากรู้ติดตามว่าเรื่องราวจะดำเนินต่อไปอย่างไร

การตัดต่อแบบหยาบ (ROUGHT CUT)

เป็นการตัดต่อที่เป็นการตัดต่อในครั้งแรก เพื่อทดลองเล่าเรื่องราวจากการที่ถ่ายทำมาทั้งหมดว่าจะสามารถเล่าเรื่องได้อย่างที่ผู้กำกับต้องการได้หรือไม่ ถ้าถ้าไม่ก็จะเป็นเหมือนแนวทางที่จะหาทางในการเล่าเรื่องให้ได้ความหมายอย่างที่คุณกำกับคิด

การตัดต่อขั้นสุดท้าย (FINAL CUT)

เป็นการตัดต่อหลังจากที่เคยตัดต่อในช่วงการตัดต่อหยาบไปแล้วครั้งหนึ่ง ทำให้ผู้กำกับมีแนวทางในการตัดต่อ เพื่อให้มีเรื่องราวที่กระชับ และสามารถเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้กำกับต้องไม่หวงชิ้น เพราะบางครั้งในการตัดต่อเราต้องยอมสูญเสียบ้างเพื่อให้เรื่องดำเนินไปอย่างกระชับที่สุด และได้ภาพที่มีความต่อเนื่องทำให้คุณดูมีความรู้สึกสิ้นไหล และดำเนินไปอย่างเป็นธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อต้องมีแนวทางที่ชัดเจนเช่นเดียวกับการเขียนบทภาพยนตร์เพราะจะต้องรู้ว่า ต้องการที่จะนำเสนออะไร และการตัดต่อจะต้องมีความสัมพันธ์กับการถ่ายทำ ถ้าการถ่ายทำไม่มีคุณภาพ การแก้ไขในกระบวนการตัดต่อก็จะเป็นเรื่องยาก และทำให้ขาดประสิทธิภาพในการเล่าเรื่อง ดังนั้น การทำงานในทุกๆ ส่วนจึงต้องให้ความสำคัญเพราะถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดเกิดความผิดพลาดก็ย่อมจะต้องส่งผลกระทบต่อส่วนอื่นๆ อย่างไม่ต้องสงสัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สิ่งที่ได้จากการทำงานภาพยนตร์ เรื่องนี้ทำให้ได้เรียนรู้ถึงลักษณะและแนวทางในการนำเสนอของภาพยนตร์แนวชีวิต รู้ถึงวิธีการผลิตภาพยนตร์อย่างเป็นขั้นตอน รู้จักจัดการ การทำงานกับผู้คนจำนวนมาก ได้ติดต่อและประสานงานกับคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ ได้รู้จักคนใหม่ๆ ที่เข้ามาในชีวิต

ปัญหาในการทำงาน

ในการทำงานที่ผ่านมา ประสบปัญหาต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการเขียนบท ภาพยนตร์ การหาข้อมูลในส่วนของนักลี้วงกระเป๋าค่อนข้างหาได้ยาก แต่ก็โชคดีที่คอยได้อาจารย์ทุกคนคอยช่วยเหลือ จึงทำให้สามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี

ในเรื่องของการคัดเลือกนักแสดงสามารถหานักแสดงที่มีบุคลิกเหมาะสมตรงตามบทได้เป็นอย่างดี นักแสดงที่เลือกมานั้นเป็นนักแสดงที่รู้จักกันเป็นการส่วนตัวทำให้สามารถติดต่อประสานงานได้ง่าย นักแสดงที่มาแสดงไม่ได้เป็นนักแสดงมืออาชีพทำให้ต้องมีการคุยกันถึงคิวบท บุคลิกของตัวละคร และแนวทางในการแสดงอยู่เป็นเวลานาน

แต่การที่มีนักแสดงที่ไม่ใช่มืออาชีพก็มีข้อดี คือนักแสดงจะสามารถแสดงออกมาอย่างเป็นตัวเอง และการแสดงก็จะเป็นธรรมชาติทำให้ได้อารมณ์ความรู้สึกในการนำเสนอเป็นอย่างมาก

สุดท้ายในเรื่องของการถ่ายทำ เป็นงานหนักและเหนื่อยทั้งยังสิ้นเปลืองงบประมาณในการถ่ายทำเป็นจำนวนมาก แต่การได้นำเสนอในแนวความคิดที่เป็นตัวของตัวเอง ก็เป็นสิ่งที่ทำให้มีความสุขและหายเหนื่อยจากการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

ในการทำสิ่งใดเราควรที่จะมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งนั้นอย่างถ่องแท้เสียก่อน ในงานภาพยนตร์ก็เช่นเดียวกัน เราควรศึกษาทำความเข้าใจในรูปแบบ และแนวทางในการนำเสนอในประเภทของภาพยนตร์ที่เราต้องการนำเสนอ

จากนั้นจึงค่อยทำการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วถึงนำข้อมูลที่ได้นั้นมาประยุกต์ใช้กับแนวความคิด หรือประเด็นที่ต้องการนำเสนอ

ผู้กำกับควรมีความชัดเจนในแนวความคิดของตนเอง ไม่ควรวอกแวก หรือไขว้เขวในขณะที่ทำงาน ต้องมีความเชื่อมั่น และมั่นใจในตัวเอง สามารถควบคุมทีมงานและนักแสดงได้

อีกสิ่งที่สำคัญคือการวางแผน ผู้กำกับควรจะเป็นนักวางแผนที่ดีด้วย จะต้องมีความสามารถในการจัดการกับการทำงานทุกขั้นตอนและจำเป็นที่จะต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีด้วย เพราะจะต้องคอยประณีประนอมและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในกองถ่าย

กระบวนการศึกษาหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ แต่ผู้กำกับจำเป็นจะต้องรู้จักนำเสนออย่างลงตัว ระหว่างข้อมูลและแนวความคิดของผู้กำกับ

อย่าปล่อยให้ข้อมูลเป็นสิ่งชักจูงใจงานเป็นไปตามนั้นทั้งหมดเพราะถ้าทำเช่นนั้นย่อมจะไม่เกิดการสร้างสรรค์ใดๆในงาน ภาพยนตร์เลย

สุดท้ายนี้หวังว่าภาพยนตร์เรื่องมือลี้ลับ จะให้ข้อคิดกับผู้ชม ภาพยนตร์ทุกท่าน และสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รู้จักทำชีวิตให้มีคุณค่าอย่างที่ภาพยนตร์อย่างที่ภาพยนตร์ได้นำเสนอเอาไว้

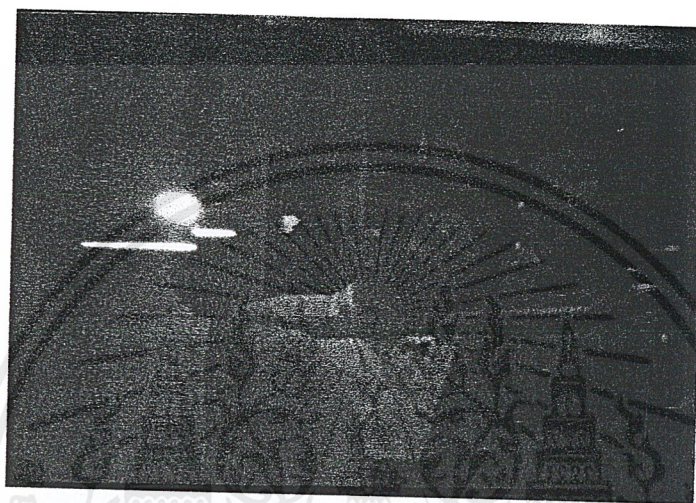
บรรณานุกรม

- 1 แคทลียา พลอยนิล “โครงการศึกษาการกำกับภาพในภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นแนวสมจริง” , ปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปี 2539
- 2 บรรจง โกศลวัฒน์, “การทดสอบการคัดเลือกนักแสดง” , การกำกับการแสดงในภาพยนตร์ , กรุงเทพฯ , คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , ปี พ.ศ. 2539 , หน้า 33-37
- 3 ปวีตร มงคลประสิทธิ์ “ การกำกับการแสดงในภาพยนตร์แนวชีวิตเรื่อง เรื่องตลก ” , ปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปี 2542
- 4 CHEKKOV , MICHAEL , TO THE ACTER : ON THE TECHNIQUE OF ACTING , NEWYORK , HARPER & ROW PUBLISHERS , 1953
- 5 Peter Woolrich “ กลเม็ดนักล้วงกระเป๋า ” Reader 's Digest กรกฎาคม พ.ศ. 2544 หน้า 108-113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ได้จากการถ่ายทำจริงในฉากต่างๆ

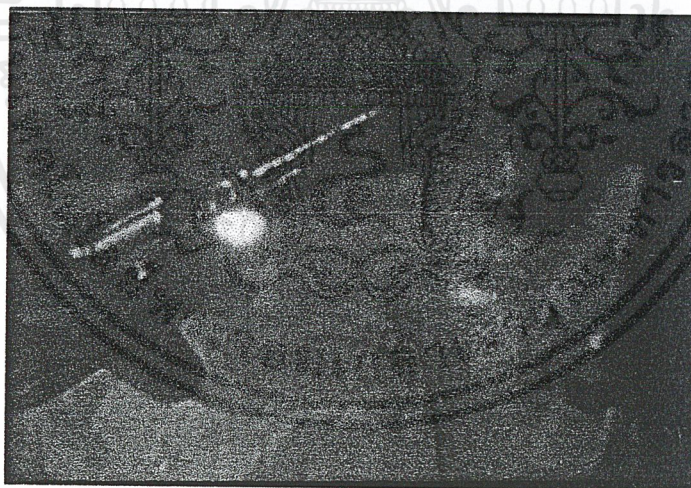
คัมหมัดไปชมนักลี้วงกระเป๋านรณเมธ

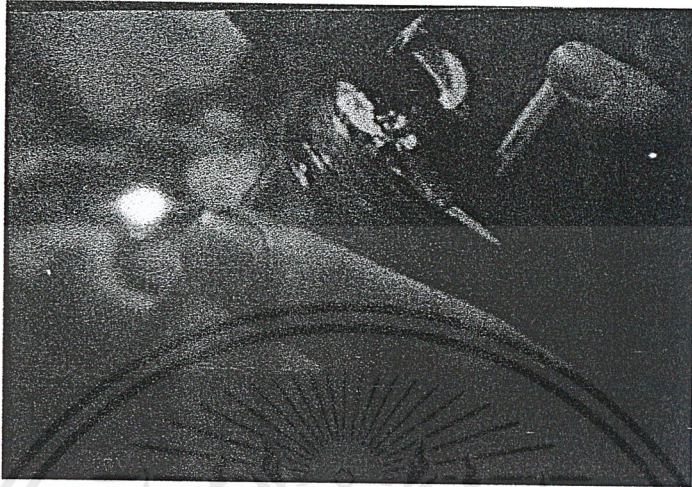
ภาพมือคัมกำลังถือรูปครอบครัวอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพตอนพ่อของนักล้วงกระเป๋ากำลังจะฆ่าตัวตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจากนักสิ่งแวดล้อมอาสา

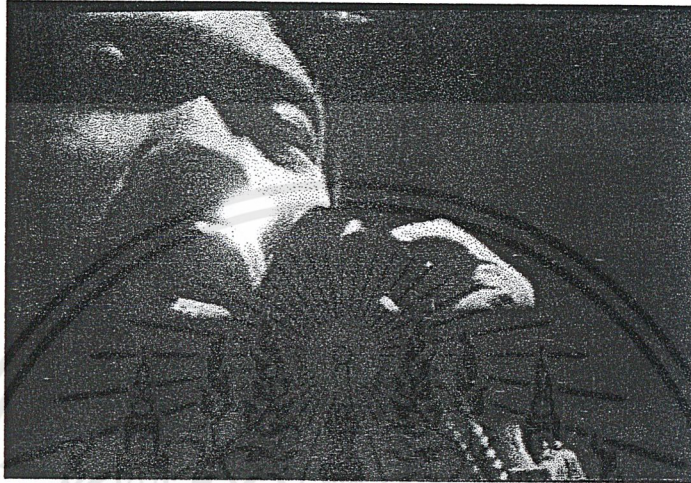
ภาพจากนักสิ่งแวดล้อมอาสา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

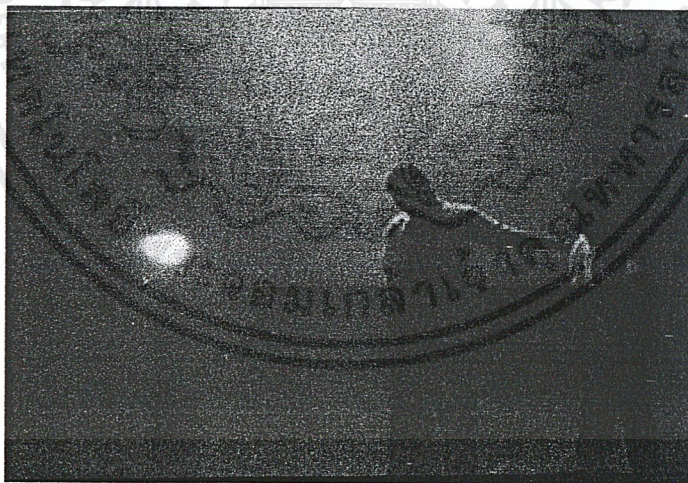
ภาพจากนักลี้วงกระเป๋ากำลึงตามหาชายเจ้าของจดหมายลาตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

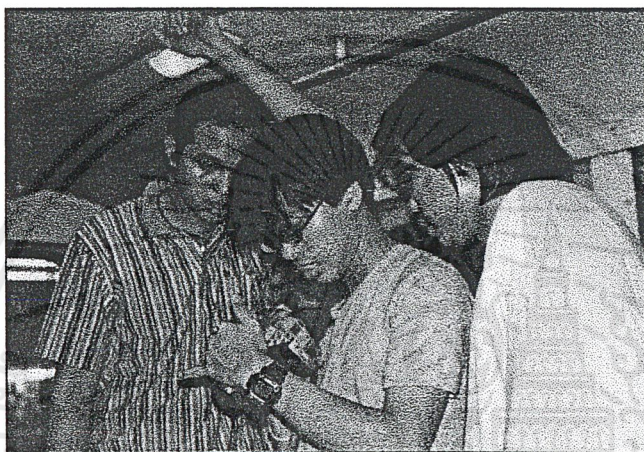
ภาพจากตัมกำลังโทรศัพท์ที่ส่งเสียงกับทางบ้าน

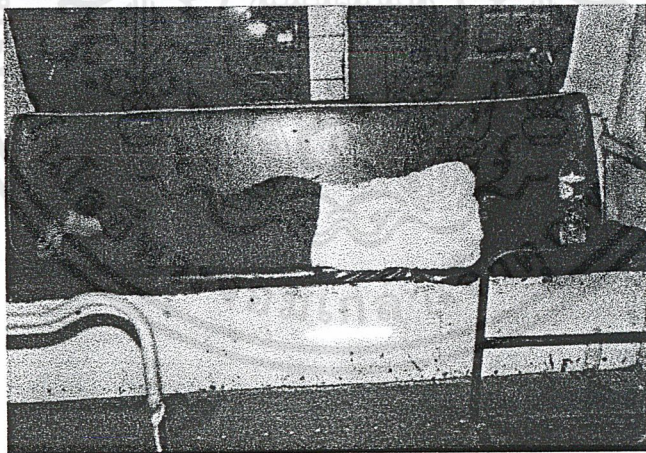
ภาพจากที่นักสำรวจกระเป่าเกลี้ยกล่อมจนตัมล้มเลิกความคิดที่จะฆ่าตัวตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

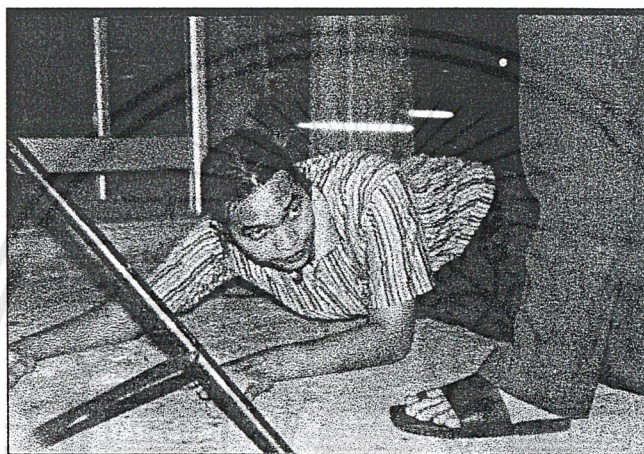
ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายปฏิภาณ เจตน์เจริญรักษ์ ชื่อเล่น แคน
ศึกษาคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา นิเทศศิลป์ สาขา ภาพยนตร์และวีดีโอ ภาควิชา 15

ผู้เขียนเป็นชาวจังหวัดลพบุรี

เกิดวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2519 ที่โรงพยาบาลลพบุรี

มีพี่น้องด้วยกัน 3 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด

ผู้เขียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่

โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี สายวิทย์-คณิต

จากนั้นได้สอบติดคณะศิลปกรรมศาสตร์ (พัสตราภรณ์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ข้าพเจ้าได้เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่ 1 ปี ข้าพเจ้าจึงรู้ว่าที่เรียนอยู่ไม่ใช่สิ่งที่ข้าพเจ้า

อยากที่จะทำจริงๆ ข้าพเจ้าเปลี่ยนมาเรียนสาขา ภาพยนตร์ที่ลาดกระบัง ถึงแม้การเรียนที่นี่จะมี

ความลำบาก และต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก แต่ก็ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงการใช้ชีวิตที่

แท้จริง

การศึกษาที่สถาบันแห่งนี้ทำให้ข้าพเจ้าแกร่งขึ้น และพร้อมที่จะออกไปเผชิญโลกภายนอกด้วย

ความมั่นใจ

ที่นี่ข้าพเจ้าได้พบกับมิตรภาพ ระหว่างเพื่อน พี่ น้อง ที่มีความผูกพันกันเหมือนเป็นพี่ น้อง

ร่วมสายเลือด ทุกคนคอยช่วยเหลือกันในทุกๆเรื่อง ยากที่จะหาสถาบันใดเสมอเหมือน

ข้าพเจ้าหวังว่างานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้ที่ได้ชมทุกท่าน ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนมีความ

พยายามเท่าๆกัน มันขึ้นอยู่กับว่าใครจะดึงมันมาใช้มากกว่ากันเท่านั้นเอง ผู้ที่ใช้ความพยายามมาก

กว่าก็ย่อมประสบความสำเร็จเหนือผู้อื่น

ขอให้ทุกคนพยายามต่อไป สวัสดี